DEVLET

ey Türk kendine dön..

Milliyetçi, siyasi, Haftalık Gazete

ÜÇÜNCÜ YIL

5-7-1971

118

HAŞHAŞ OLAYI

AFYON ÜRETİMİ HİNDİSTAN'DA DESTEKLENİRKEN TÜRKİYE'DE NEDEN YASAKLANIYOR?

SELÂM

GÖNÜL ATEŞİ

İnceciK bir delikanlıydı. Çobanlık yapar; koyun kuzu, taze çimenlerle kardeş lik ederdi. Kavalından bazı bir ağıt, bazı kahkahalar dökülür, esen rüzgar uçan kuşlar durup, susup... onu dinleye gelir lerdi.

Köylüler severdi delikanlıyı, o sever di hepsini, ille de içlerinden birini... süz me kara gözlü, opuğuna sarmaşan kara saçlı birini. Kız, hoştu, tatlıydı... Çift badem sığmaz dar ağızlıydı. Bazen, hiç görmezden gelir delikanlıyı, bazen kuğu boynunu eğer, gülümserdi. Hani gidip oğ lan, babasının önündel el bağlayıp, Tan rının izni, Peygamberin kavli ie istese kı zını, vermeye razı gelecek adam.

İllâvelâkin, delikanlının yüreğine kay nar sular salan tasa başka. Bu tasa hep sine, köylülerine, süzme kara gözlüyâra kavalına, hepsine üste gelir ola. Çünkü gönlünde bir açlık var ki... gözlerine hayret, bağrına susuzluk getire dura Dağ taş, billur pınar kaynamakta o suya öz - lemli... Dost çok, o, dosta özlemli... Varı lacak yol çeşitli... Ama hangisi?

Yolunu arayıp geziyordu ince delikan lı. Önüne varana, karşısına çıkana, sor du... anlattı. Kimi omuz silkti, kimi du-dak büktü. Kız yine hiç anlamazdan gel di.. Bu son ucu ölümlü dünyanın, bir an lamı mı olmak gerekmiş; o da neymiş?..

Nihayet bir ozan, bir erenden söz aç ti:

— O, nur yüzlü bu dağın arkasında ki, üç yol kavşağında oturur; nefes ver diği hastalar iyileşir, elini sürdüğü kuru dallar, yeşerir olurmuş. Var git, tasanı ona söyle. Düş yola, uğurun açık ol-sun

Aşılacak dağ çetindi, delikanlının ne fesi kesildi Varılacak kavşak, keskinin - den taş doluydu, ayakları kan oldu. Yine de delikanlı duya gelmedi, çünkü kafası binbir sual dolu, aç susuz gönlünde, bin bir umut kırpışıp dururdu. En sonunda buldu dergâhı. Varıp Şeyhin huzuruna el bağladı. Ama suallerini soramadı, açlığını diyemedi nefessiz bekledi öyle.

İncecik delikanlı, dergâha kabul edil di Görevi; her sabah namaz vakti su ısıt mak ve şeyh aptest alırken ellerine su dökmek.

Günler geçişti, yıl, tamam olup eriş-ti... Şeyh sormadı, delikanlı diyemedi. Bir gölge gibi gezinirdi dergâhta, dinlerdi... Derken, cevaplar zincirlenmeğe başladı, gözlerindeki hayret siline kondu, yanan yü reğine dem dem damlalar düşmeğe baş ladı.

Ve, yeşil bulutların gezindiği bir rü yanın sabahı, ezan okunurken uyanıver di delikanlı. Mevsim kış ki, ne kış... Ne fes donar sanırsın havada.

Sabah ezanı okunmakta! Vah ola, vah ola... Hemen fırlayıp, ateş yakıp, us ısı tacak zaman nerde? Delikanlı şeyhinin yaklaşan adım seslerini duydu, korktu titretti içini. Ne yapsın, nasıl söyleyin, «Uyuya kalmışım» diye. Tanrısına sığın-dı, «Tanrım yardım et.»

Doldurup ibriği buz gibi suyu ile, ta içinden gelen bir nefesle üfleyip ısıtmağa durdu. Sonra alıp leğeni, ibriği Şeyhi nin yanına koştu:

— Bismillahirrahmanirrahim

Kuyu su, ibriğin ağzından düştü şey-hin eline. Nur yüzlü bir an irkildi, sonra gülümsedi:

— A oğul, ben sana, suyu, kömür ate şinde ısıt dedim, gönül ateşinde değil. Bak gördün mü, ellerim yandı!

O, incecik delikanlıydı. Ben, siz, on lar... Genç ve yaşlı... Bilip bilmediklerimiz, gönülerinde hangi sualin açlığını çekerler? Gözleri ne biçim bir hayretle açılmıştır dünyaya? Ne umarlar, ne söy lerler?... El açıp aldıkları dövünüp alama dıkları, ağlayıp istedikleri... Dövüşüp al dıkları yeter ola mı onlara?

O incecik delikanlıydı. Ben, siz, on-lar... Türlü yaşta, türlü şekilde insanlar. Hangi ateşin peşindeyiz? Hiç durup da, düşünür olur muyuz?

Emine Işınsu

POLİGON

ACIK DİLEKÇE

Görmediğim bir bambaşka durum var,
Sizin şehrin kızlarında savcı bey.
Yaklaşanı tâ yürekten vururlar.
Kan kokuyor gözlerinde savcı bey.

Gayeleri gönül kırmak dal gibi
Bakışları çifte favul bal gibi
Ülkeler fethetmiş bir kıral gibi;
Gurur dolu pozlarında savcı bey.

Kaş yaparken, göz çıkarır elleri
Çok silâhtan tesirlidir dilleri
Hayret ettim, bir tuhaf ki halleri,
Poyraz eser yüzlerinde savcı bey.

Derviş olup çıktım tığsız, tebersiz
İlk görüşte avladılar habersiz
Pişirdiler beni tuzsuz, bibersiz.
Kebap oldum közlerinde savcı bey.

Abdürrahim Karakoç

KIRIKKALE'DE 1944 ZİHNİYETİ YENİDEN HORTLUYOR MU? İLGİLİLERİ UYARIYORUZ. YENİ BİR SUÇ İCAT EDİLİYOR.

HAFTA'nın OLAYI

TÜRKÇÜLÜK SUÇU«!»

Türkiyenin her yerinde ko münistleri bir bir savcılar tu tuklarlarken, bazı gayretli sav cılar da denge bozulmasın di ye olacak, milliyetçi gençleri tutuklama yoluna gidiyorlar. Milliyetçilik, komünist ülkele rin dışında ve 1944 olayı ha riç tutulursa, ilk defa suç sa yılıyor. 12 Marttan sonra 11 ilde Örfi İdare ilân edilince bazı tevkifler oldu. Ülkücü gençler bu konuda Örfi İdare makamlarına yardımcı oldu-lar. Kırıkkalede, öğretmenler, öğrenciler ve işçiler arasında vesikalara dayanan tutukla - malar oldu. Bu tutuklamalara çok fena içerleyenler, ülkücü-lerin peşine düşüyorlar. Dişe dokunur bir suç da bulunamıyor. Buna rağmen dolap dönüyor.

Kırıkkale savcılığı bir gün 16 ülkücüyü derdest adliyeye getirtiyor. Gençlerin ifadeleri alınıyor. Şaşırtıcı sorular so ruluyor. İsnat edilen korkunç suç nedir tam bilmiyoruz? An cak 16 kişinin 8'i tutuklanı - yor, 8'i serbest bırakılıyor. Yaptığımız incelemede hay - retle yeni suçların icadedildi ğini gördük. Bunlar; Ankara da yapılan «Millî Devlet Güç lü İktidar Yürüşüne katıl - mak, «Türkçülüğün esasları hakkında» seminer düzenle - mek, 6 ay önce şehit edilen «Yusuf İmamoğlunun yıl dö nümü dolayısıyle afişini duva ra asmak» suçlarıdır.

Bunlar nasıl suç oluyor de meyin. «Yürüyüş Ankara Vilâ yetinin müsaadesiyle yapılmış Ülkü Ocakları Birliği tarafın-dan düzenlenmiş olsa bile, milli devlet güçlü iktidar yok mu ki, bunlar böyle bir yü rüyüşe katılıyorlar. Türkçü - lük ne demek? Bölücülük ne demek? Bölücülük ve parçala yıcılık değil mi? Dev—Genç liler Yaşasın Kürt halkının bağımsızlık savaşı deyince suç oluyor da, Türkçülüğün esasları üzerine fikri eğitim yapmak neden suç olmasın? 6 ay önce asılsa bile neden Yu suf İmamoğluna ilgi gösteri liyor? O İstanbulda öldü. Bun larla ilgisi ne olabilir? Yoksa gizli bir maksatları mı var?»

İşte size bir çırpıda suç un surları.

Savcılık bu 8 ülkücüyü, bi zim tahlilimize uygun olarak düşünmüş olacak, Türk Ceza Kanununun 141, 142 ve 146 ncı maddelerine istinaden mahke me edilmesi için sorgu hakimliğine sevketmiş, burada da tutuklanmışlardır. Komünist-lere tatbik edilen ceza kanu-nunun ilgili maddeleri böyle-ce ülkücülere de uygulanmış oluyor.

Bu olayda görev yapanlar şunlardır:

Ülkücülerin afiş astıklarını ihbar eden aşırı solcuların hamisi Kırıkkale İş Okulu Mü dürü Mehmet Özyurda, Savcı Ahmet Şengül, sorgu hakimi Fahri Ildız.

Sizlere Kırıkkaleden başka simaları da tanıtalım. Kay - makam Tacettin Özüncer. Em. Amiri Asım Türker ve Hakim Hikmet Apışoğlu

Yaşadıkça daha ne suçlar göreceğiz?

TEMMUZ SAYISI ÇIKTI

TÖRE

AYLIK ÜLKÜCÜ FİKİR VE SAN' AT DERGİSİ ... İSTEYECE ĞİNİZ ADRES: POSTA KUTUSU 211 KIZILAY/ANKARA

DOKUZ IŞIK'TA EĞİTİM DÜZENİ

Yazan :

Doç. Dr. Necmettin HACIEMİNOĞLU

Fiyatı : 3,— Lira

P.K. 200 Kızılay ANKARA

— Seçim konuşmaları mı?
— Hayır... Bakanların beyanatları.....

Çekirdek

ARİF NİHAT ASYA

TÜRK KARA KUVVETLERİ

Başların, gövdenin onlardaki mânâsı vekaar;
Ama, bilmezler : Öğünmek ne? Konuşmazlar uzun..
Ay'la birlikte yaşar, Ay'la beraber, derler :
«Karakuvvetleriyiz yurdumuzun!» (x)

(x) Ebced'le 1363

GERİLEN İPLER

BAŞYAZI

12 Mart'ı hazırlayan sebepleri milletçe biliyoruz. Demirel iktidarını kendi emellerine ulaşabilmek için «En iyi iktidar» olarak niteleyen aşırı solcular, kanun hâkimiyetini zayıflatmış, devlet otoritesini ciddî şekilde sarsmıştı. Böylece siyasî istikrardan eser kalmamış, iktisadî, sosyal bünye ve toplumun moral yapısı süratle bozulmaya yüz tutmuştu. Bütün bunlar devrin iktidarına hatırlatıldığında, hep aynı cevaplar alınmıştır. Bunlar: «Biz memleketi kanunlara göre yönetiyoruz.», «Demokratik insan hak ve hürriyetinden vazgeçmeyiz», «Bu Anayasa ile hiçbir şey yapılamaz», «Biz millî iradenin temsilcileriyiz» oldu. Mazallah Türkiye'yi kaybetsek, sortmlular kanunlara göre yönetim yaptıklarını mı iddia edeceklerdi? Bir memleket, (hele demokratik idarelerde) kanunlara göre yönetilir. Kanunlar ise millî varlığı koruma esasına dayanır. Bu gerçeği bir tarafta bırakıp, millî varlığın kaybedilmesi pahasına, kanunî idarede bulunmak, demokratik hak ve hürriyetlerden vazgeçmemek, millî iradeyi temsil etmek ne anlam taşır? Düzeni yıkmak ve Türkiye'yi tehlikeli maceralara sokmak üzere, gizli — açık teşkilâtlar kurulması, hürriyetlerden vazgeçmemekle izah edilemez.

Geçmiş iktidar devrinde çok tartışması yapılan, 1961 Anayasası ve özerk kuruluşlar meselesi de kalkan olarak enine boyuna istismar edilmiştir. Demirel, ne yapalım Anayasa derken, aşırı solcular Anayasa sosyalizme açık sloganını bol bol kullanmışlardır. Her iki taraf da Anayasa konusunda samimi davranmamıştır. Demirel bütün bu şikâyetlerine rağmen Anayasa'da değişiklik yapılmak üzere herhangi bir teşebbüste bulunmamıştır.

Böylece aşırı sol iktidarın aczi, bir kısım basın TRT'nin ve üniversitedeki hocaların desteğinde, bir yandan müesseselere sızmaya devam ederken, öbür yandan ihtilâl (devrim) için şehir gerillasını başlattı. Beyin durumunda bulunan aşırı solcuların arasına. bazı tabii senatörler ve CHP'li milletvekillerinin de ismi karıştı.

Aşırı sol devleti ele geçirmeyi gün meselesi saydığı bir anda 12 Mart olayı meydana geldi. 12 Mart sonrasına yeni dönem veya fevkalâde dönem denildi. Bu dönemde iktidardan düşen AP. hacmine göre, Türkiye'deki gelişmelere en az tesiri olan siyasî grup haline gelirken, aşırı sol eylemlerine hız verdi. Ordu karşısında gösterilen bu cüretle delilik diyenler oldu. Aslında, aşırı sol, «şehir gerillası» adlı kitaba uygun olarak mücadelesini deva mettiriyordu. Bu kitaba göre ordu idareyi ele alınca, sabotajlara devam edilecek, iktisadî durum süratle bozulacağından bu idare de yıpranıp başta kalamıyacak, böylece devlet ele geçirilecekti.

Bu fevkalâde dönemde çok önemli bir gelişme oldu. İnönü ve CHP, dozu süratle artan bir şekilde, beyanatlarla komuoyuna aksetmeyen çalışmalarıyla aşırı solu yeniden himayesine aldı. Kabineyi Erim'in teşkil ettiği düşünülürse, İnönü'nün bu tutumunun ne kadar tehlikeli olduğu daha iyi anlaşılır. İnönü'nün evinde cereyan eden İnönü Erim görüşmeleri, Örfi İdarenin komünist çeteleri yakalamak için insanüstü gayret gösterdiği bir dönemde, kabineni nbazı üyelerinin aşırı sol tayinlerine hız vermesi iplerin iyice gerilmesine sebep olmaktadır.

İktisadî durum, gerek fevkalâde dönemin tesiriyle, gerekse Erim kabinesinin aldığı tedbirlerle (!) iyice bozulmuştur. İhracat ve ithalât adeta durduğundan bu hâl bir süre daha devam edecek olursa, «şehir gerillası» kitabına uygun ortama girilmiş olacaktır. İnönü'nün büyük bir tehlike halindeki aşırı solu korur mahiyetindeki davranışını akılla izah etmek mümkün değildir. 12 Mart'ı doğuran anarşist mihraklardan en önemlisi O.D.T.Ü. idi. Bu üniversiteden henüz tevkif yapılmamıştır. Hesap vereceklerin başında Erdal İnönü'nün bulunduğu da bir gerçektir. Sadece oğlunu kurtarmak gayesiyle İnönü'nün anarşistleri korumak durumunda kaldığını ileri sürmek tatmin edici değildir.

AP'nin tesirini iyice yitirdiği, Demrel'n Türkiye'nin henüz tehlikeli mecradan kurtarılmadığı bir dönemde hesapsız konuşmaları, aşırı solun eylemine gizli gizli devam ettiği, bazı gazetelerin Örfi İdareyi yıpratacak yayınlarda bulunduğu dikkatlerden kaçmamaktadır. Bu durum içinde, iktidarın CHP ile işbirliğine girmiş görünmesi ve solcuları önemli mevkilere tâyin etmesi, yaptığı reform çalışmaları ve aldığı tedbirlerle ekonomik durumun son derece bozulması ve İnönü'nün anlaşılmaz bir şekilde anarşistleri parlâmento içinde ve dışında korumaya kalkması gerginliği son haddine getirmiştir.

Halkımızın ve aydınlarımızın büyük kısmının yüzdeyüz desteğini sağlamış bulunan Örfi İdarenin Türk Milletinin kaderi üzerinde oynadığı kurtarıcı rolü çok iyi değerlendirmekteyiz. Çok kararlı bir şekilde yüksek bir millî şuurun ifadesi olarak yürütülen bu mücadelede engelleri yukarda aşıklamış bulunuyoruz.

Önümüzdeki günlerde Örfi İdarenin kararlı tutumuna ayak uydurulmadığı takdirde iyiden iyiye gerilen ipin kopması, kaçınılmaz olarak görülmektedir. Türk Milliyetçileri halkı ve aydınıyla kaynaşmış bulunan şanlı ordumuzun safında yer alacak, ölümsüz Türk Devleti yeniden yaşama gücüne kavuşacaktır.

yorum düşünce ve OLAYLAR

Haşhaş yasağının ardında ne var ?

Türkiye'de yasaklanan haşhaş Hindistanın ekmeğine yağ sürüyor

Türk Hükûmeti haşhaş ekiminin 1972'den itibaren yasaklanmasına ilişkin kesin kararını ilân etti. Başbakan Erimi öven başkan Nikson'un sözleri gazetelerde yer aldı.

Türkiye'de sokakdaki adam için konu Avrupa ve Amerika da insanların afyondan mamul uyuşturucu maddelerle zehirlenmesini önlemek üzere Hükümetimizin üzerine düşen görevi yaptığı intibaı uyandırılmıştır. Konu hükümet programında da bu şekilde takdim edilmiştir.

Gerçeğin bu olmadığı ise pek az kimse tarafından bilinmektedir. Kısaca açıklayalım: Dünyanın afyon ihtiyacı iki ayrı talebe bağlıdır. Kanuni ve kanunsuz talep. Kanuni talep ilâç sanayiinin ihtiyacıdır ve 300 tondur Uyuşturucu madde müptelâlarının ihtiyacı ise 130—140 ton civarındadır. Kanunî talebi karşılayan ülkelerin en önemlileri Hindistan ve Türkiye'dir. Türkiye, son yıllarda kesif bir dış baskı ile haşhaş ekilen il sayısını azaltmış ve nihayet yasaklama kararı almıştır. Diğer büyük müstahsil ülke Hindistan ise Ekim alanlarını genişletmekte ve kanunî afyon piyasasına tek başına girmeğe hazırlanmaktadır Türkiye'deki yasaklama kararı Hindistan'ın ekmeğine adeta tereyağı sürmüştür. Ama Hindistan bu neticeyi bir zamanlar sömürgesi olduğu İngiltere ve Amerika'ya borçludur. Kanunsuz afyon piyasasının ihtiyacı bilhassa uzak doğu ülkeleri ile haşhaş ekicisi olan çeşitli ülkelerden yapılan kaçakçılık ile karşılanmaktadır Türkiyenin bu piyasaya gönderdiği kaçak afyonun miktarında azaltılan Ekim alanları yanı sıra tesirini arttıran kontrol tedbirleri ile önemli düşmeler olduğu bilinmektedir. Buna mukabil Hindistan, Pakistan, Afganistan ve birçok uzakdoğu ülkelerinde çok geniş alanların haşhaş ekimine hemde ciddiye alınabilecek bir devlet kontrolu olmaksızın tahsis edildiği ve Amerika dahil bütün dünyaya yayılmış müptelaların ihtiyacını karşıladığı International Narcotics Control Board'un yayınlarında yer almaktadır.

Dolayısıyla uyuşturucu zehirlere alışmış Amerikalı gençleri de Amerikan toplumunun geleceğini kurtarmak için hergün gazetelerde yer alan Amerikalı yetkili şahısların Türkiye'yi suçlayan beyanlarının aslını araştırmak gerekmektedir. Gelişmiş ülkelerde uyuşturucu madde alışkanlığının yarısı tabiî menşeli ise diğer yarısı kimyevî maddelerdir. LSD gibi. Tabii menşeli maddelerden çok azının Türkiyeden kanunsuz pazara intikal ettiği açık bir husus olduğu halde. asıl kanunsuz istihsali yapan ülkelere yöneltilmemesinin sebebi nedir? Tabiî menşeli diğer uyuşturucuları istihsal eden ülkeler için de herhangi bir ciddî tedbir —özellikle Amerika tarafından— niçin düşünülmemektedir? Meselâ Coca yaprağı istihsalini durdurmak için ciddi bir gayret yoktur.

Sentetik uyuşturucuların gençliği zehirlemesini önleyecek herhangi bir gayret de gösterilmemektedir. Çünkü işin içine büyük ilâç tröstleri girmektedir

Türkiyenin maruz kaldığı baskının altında Türk Milletinin sahip olduğu hasletlerin de tesiri vardır Bu başkan Nikson'un son beyanatından sezmek mümkündür. Anadoluda asırlardan beri haşhaş yetiştirilmesine rağmen, milletimiz en sıkıntılı, buhranlı devrelerde bile afyonkeş olmamıştır Başkan Nikson bu noktaya temas etmekle ve bu nokta konu ile ilgili herkesin dikkatini çekmektedir. Suçlananların İrana Afganistana Arabistana yöneltilmemesinin altında bu ülkelerde çok sayıda kanunsuz iç istihlâkın mevcudiyeti vardır. Türkiye ise politik bir anlaşma ile gelirinden —haşhaş ekiminin görünmeyen kârlarından da— mahrum edilerek Hindistanı tek büyük kanuni müstahsil olarak bırakmak için ciddi bir baskı altına alınmıştır.

Kısa bir gelecekte gerçeğin aydınlığa çıkacağını tahmin etmek güç değildir. Şüphesiz Avrupa ve Amerika için 20. asırda «Biz kaçakçılığa mani olamıyoruz. Siz ekimi durdurun da bizim kaçakçılarımız bu işten vaz geçsinler» demek ciddi bir devlete ve devlet anlayışına uygun bir tutum olmaktan uzaktır.

ERİM — Haşhaş yasağını koyan Hükûmet Başkanı

Ergenekon MEKTUPLARI

BEKLENEN NETİCE

Geçen hafta içinde Demirel ile Koçaş arasında cereyan eden münakaşa, bizim için sürpriz olmamıştır. Çünkü, demokratik ve normal şartlar içinde meclis ekseriyetine sahip olan siyasi ekibin iktidar olması gerekir. Halbuki, iktidar olan ekibin meclisle alâkası yoktur ve bir ihtilâl hükümetidir. İhtilâl olağan üstü durum demektir. Bu sebeble ihtilâl hükümetleri de olağan üstü yetkilere ve sorumluluklara sahiptir. Yetkisini ve sorumluluğunu, kendisinin dışında hiçbir ekiple paylaşamaz, paylaşmaması da gerekir.

Bizde ise, durum bunun tamamen aksi olmuştur. Çeşitli sebebler dolayısıyla bir taraftan ihtilâl hükümeti hiçbir kayda tabi olmaksızın teşkil edilirken diğer taraftan da meclisin yetkileri ve eski statüsü aynen muhafaza edilmiştir. Bunun ileride, bazı sürtüşmelere sebep olacağını işaret etmiştik. Hatta daha da ileri giderek, eşyanın tabiatına aykırı olan bu tutumun icrayı başarısız bile kılacağını ifade etmiştik. Geçen haftaki münakaşa bizi teyit etmiştir.

Öte yandan, partiler üstü ve memleketin muhtaç olduğu huzuru sağlamak ve gerekli tedbirleri almakla kısacası komünist anarşiye son vermekle yükümlü olan bir siyasi ekip, şayet üzerine aldığı görevin icabını herşeyden üstün tutabilseydi, bu takdirde ona bir takım tarizlerin yapılması söz konusu olmazdı. Gerçekten de, Demirel ileri sürdüğü kanaatlerinde ne kadar haksız ise, ona bu şekilde konuşma cesaretini veren iktidarın pasif ve kararsız tutumudur. Meselâ Başbakan tarafından bir Anayasa değişikliği teklif edilmiştir. Değişikliğin özüne bütün Türk Milleti iştirak etmişti·. CHP hariç, bütün siyasi partiler Başbakanın teklifini pek az bir ayrılıkla desteklemişlerdir. Fakat, buna rağmen, Başbakan Anayasa değişikliğinin Temmuz ayı içinde tamamlanması gerektiğini de ifade ettiği halde ilk günlerdeki heyecanını kaybetmiş gibidir. Buna; hem kendi kabine arkadaşlarından mahut fikre ve zihniyete bağlı olanlarının değişikliğin bir çok kısımlarına karşı çıkması ve hem de CHP de görülen kararsızlık sebeb olmuştur.

İktidarın başının bu tavrı, CHP çevrelerini memnun etme endişesi ise kanunların çıkarılması için reylerine ihtiyaç duyduğu Demirel'i hiddetlendirmiştir. Ayrıca mevcut iktidarın, hem Türk Ordusunun arzuları yönünde müessir icra olamaması, hem de iki de bir «Başımızda Örfi İdare var, ha !» diyerek muarızlarını korkutmak istemesi, böylece bir manada Türk Ordusunun yıpranmasına sebebiyet vermesi de Demireli cesaretlendirmiştir. Çünkü, Demirele göre Türk Ordusu hükümetin tenkidine engel değildir. Demirel bu kanaate, bizzat kendi iktidarını kaybederek komünistler karşısındaki acizliği sebebiyle, Türk Ordusu tarafından düşürülerek sahip olmuştur.

Tecrübelidir memleketimizin bir komünist ihtilâlin eşiğinden yeni döndüğü bir dönem de bu çeşit münakaşalar elbette ,ister Demirel, ister Koçaş hakh olsun, faydalı değildir. Başlatılan Anayasa değişikliği hareketinin neticelenmesi, Türk Ordusunun yüklendiği tarihi görevin başarıya ulaşması için siyasi sükûnete ihtiyaç vardır. Bunun birinci şartı, ister devlet yönetiminde görevli olsun, ister parti yetkilisi olsun, bütün sorumlularca devletin bekasının ve milletin bütünlüğünün herşeyin üstünde tutulması gerçeğin anlaşılmasıdır. Diğer şartı ise, eşyanın tabiatına aykırı olan bugünkü durumun önüne geçilmesidir. Yani ya ihtilâl hükümeti yetkili kılınmalıdır veya meclise yetkiler verilmelidir. İhtilâl hükümetinin yetkili kılınması ise, ancak hem bu hükümet içinde değişikliğe gitmek ve gerçekten milliyetçi ülkücü kişilerden teşkil olunacak bir hükümetin kurulması ve onu destekleyecek ve denetleyecek yine milliyetçilerden kurulu bir «Kurucu Meclis» sayesinde mümkün olacaktır.

Hadiselerin tabii seyri bu yöndedir. Bu seyri tersine çevirmek veya ihmal etmek ancak felâket getirir.

NOT : Geçen haftaki yazımızın sondan ikinci paragrafı tamamen ters bir anlama gelecek şekilde yanlış dizilmiş veya neşredilmiştir. Teklifimizin esasını ihtiva eden bu paragrafı aynen ve yeniden yayınlıyoruz :

Öte yandan devletimizin müesseselerini yeni devrin ihtiyaçlarına göre teşkilâtlandırırken, geçmş tecrübelerimizle elde ettiğimiz millî müesseseler üzerine oturtmamız da millî devlet olmanın icabıdır. Bu sebeple Anayasa Mahkemesini daha ileri anlayışla yeniden kurarken Şeyhülislâmlıkta tesbit etiğimiz özelliğe değer vermek gerekir. Anayasa Mahkemesi, bu takdirde kanun meclislerden geçer geçmez —Cumhurbaşkanı tasdik etmeden— kanunu inceleyecek, karara varacak. daha sonra Cumhurbaşkanının da tasdikiyle yürürlüğe girecektir. Bu halde ise, yukarıda saydığımız mahzurların hemen hepsi ortadan kalkacaktır. Bunun tek mahzuru, Anayasa Mahkemesinde kanunun görüşülmesinin uzatılması ihtimalidir. Yine Anayasaya konulacak bir maddeyle bunun da önüne geçmek kabildir.

Cezmi Kırımlıoğlu

Ecevit hatasında ısrar ediyor

«Toprak işleyenin su kul lananın» diye vatandaşları tahrik eden CHP'nin eski genel sekreteri Bülent Ecevit, eski hastalığından kurtulamamış olacak ki, 12 Mart muhtırasına tamamen karşı çıkacak bir tarzda sözlerine devam ediyor.

Ne diyor Ecevit? Sıkıyönetimin anarşistlere yaptığı mücadeleyi beğenmediğini ifade ederek «Anayasa ve rejim değişikliğine gerekçe hazırlamak, sol akımları çığrından çıkartılıp, halk gözünde bir umacı durumuna getirilmek isteniyor» demiştir

Ecevit'in bu sözlerine MHP Genel Başkan Yardımcısı Dündar Taşçı cevap vermiş ve özetle şunları söylemiştir:

«Sayın Ecevit'in demecini gazetelerde gördüm. Söylediklerinin doğruluğuna inanıyor mu bilmem, ancak bu sözlere inanacak tek ferdin Türkiye'de bulunmadığını bilmelidir

CHP'nin kabinedeki mensupları elile iktidarın, Ecevit eli ilede muhalefetin avantajlarını toplamıya kalkması rezil ve bir partizanlık örneğidir, amma siyasi seviyeyi düşürmek gibi bir mazarat da doğuracaktır. Sayın Ecevit'in solcu gençliği hala savunabilmesini hayretle karşıladım. Olayların buraya gelmesinde Ecevit ve ona benzer düşünce sahiblerinin, bazı sözleri olaylarla ilişkisini düşünmeden, bir ezberci sadakatiyle tekrar etmesi de amil olmuştur.

Sayın Ecevit bazı grupların saldırısı yüzünden (Dev Genç) in kendi canını savunma ihtiyacı duyduğunu ileri sürmektedir. Sayın Ecevit her devrimciyim diyeni Atatürkçü saymak hatasında ısrar etmemelidir. Bu kadar ispattan sonra artık kendisi bile doğruyu öğrenmiş olmalı

dır.

Demek ki, banka basmalar, adam kaçırmalar, fidye almalar, diplomat öldürmeler ve küçücük bir kız talebeyi rehin tutmalar hep canını savunma ihtiyacıdır.

Bu kadar hâdiseye rağmen kamu oyuna Dev-Genç'i savunarak muhatap olmak için ya çok büyük bir cüret, yahut da çok büyük bir gaflet için de bulunmak lâzımdır.

İki solcunun birbirini öldürdüğü bir yıl önceki Kuseyri cinayetinde de Ecevit Özerk Üniversitenin milliyetçilere karşı ayaklanmasını devrimcilik adına savunmuştu, solcu olmak solun cinayetini, yurdu bölmesini, cemiyeti karıştırmasını bile hoş görmeyi icab ettirmez.»

Türk Milleti Ordusunu Destekliyor

Sıkıyönetimin ilânı ve Türk Ordusunun Türklük düşmanı komünistlerle ciddi bir mücadeleye girişerek neticeye ulaşmaya kararlı ve azimli olduğunu göstermesi Türkiye'nin her köşesinde sevinç ve memnunlukla karşılanmaktadır.

Kadirli İlçesinin hissiyatına tercüman olan ve Ordumuzun mücadelesini desteklediklerini bildiren Kadirli 265 yurttaşımızın Genel Kurmay Başkanı Orgeneral Memduh Tağmaç'a çektikleri telgraf aynen şöyledir:

«Mukaddes Yurdumuza ve milli varlığımıza kasteden, devletimizi yıkmak için şehir ve kır eylemlerine geçen, hain komünist ve satılmışlarla onların destekleyicisi gafil ve ahmaklara, şerefli ordumuzca indirilen darbeler karşısında minnet ve şükranlarımız sonsuzdur.

Kahraman Ordumuz ve Güvenlik Kuvvetlerimiz tarafından, bugüne kadar ortaya çıkarılan âdi, menfur ve dehşet verici suikastlara rağmen, bazı basın ve mahfillerde indirilen bu darbe ve yumrukları yumuşatmaya, tesirsiz bırakmaya çalışan, art niyetlilerin okşama gösterileri ve faaliyetlerini gördükçe elem ve azap duyuyoruz.

Vatan haini, hürriyet istilâl, ahlâk, namus, aile, millet ve mukaddesat düşmanı tek bozguncuya fırsat bırakmıyacak şekilde fesat yuvalarının söndürülmesi, Marksist leninist, Maoist bataklıkların kurutulması faaliyetinin tavsamadan devamı temennilerimizi, yüce Ordumuza içten, sonsuz saygı ve şükranlarımızı ve bu temennimizi bütün ordu kademelerine, Sıkıyönetim Komutanlıkları ile efkârı umumiyeye emin vasıtalarla iletilmesini hassaten arz ve talep ederiz.

ÜLKÜCÜLERİN BAŞARISI

Ülkücü Gençliğin kalesi olan Erzurum Atatürk Üniversitesinde yapılan bütün Öğrenci Dernekleri seçimlerinde zafer her zaman Milliyetçi—Toplumcuların olmaktadır.

Son olarak yapılan Edebiyat Fakültesi öğrenci seçimlerini de Bozkurtlar Grubu kazanmıştır. Halk tarafından tutulan ve bütün öğrenciler tarafından desteklenen Milliyetçi—Toplumcular sayesinde bugün Erzurumda komünistler yok olmak üzeredir.

ÜLKÜCÜ İŞÇİLERİN VE ÖĞRETMENLERİN TELGRAFI

Ülkücü İşçiler Birliği Genel Başkanı Salih Dilek, Türk Kara Kuvvetlerinin kuruluşunun 608. yıldönümü münasebetiyle Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Faruk Gürler'e bir telgraf çekmiştir. Telgrafta şöyle denilmektedir:

«Ordu-Millet»in daimi kıtalarının 608. kuruluş yıldönümünü kutlar, zaferler dolu tarihine yenilerini eklemesini dileriz.

Bizim de Ülkücü İşçiler olarak bu ordunun birer mensubu olduğumuzu bir kere daha belirtiriz.»

Öte yandan Ülkücü Öğretmenler Sendikası da bir telgrafla Kara Kuvvetlerinin 608. kuruluş Yıldönümünü kutlamıştır. Telgrafta :

«Savaşta ve Barışta üzerine aldığı kutsal görevi şerefile mütenasip olarak başaran Kara Kuvvetlerimizin 608 nci kuruluş yıldönümünü candan kutlarız.

126 şubemiz adına Kara Kuvvetlerimizi selâmlar, saygımızı duygularımızı sunarız» denilmektedir.

ÜİB, Ocaklarına bir tamim göndermiş ve Sıkıyönetim bölgeleri içinde bulunan ÜİB Ocaklarının anarşistlerle mücadele eden, Türk vatanının ve Milletinin birliğini korumak üzere harekete geçen vazifelilere, ellerindeki bütün imkânlarla yardımcı olmaları ve desteklemelerini istemiştir.

ALMANYA'DAKİ ÜLKÜCÜLER

Almanya'da Türk ve yabancı komünistlerin, büyük maddî kuvvetlerle desteklenmiş olarak yürüttükleri yıkıcı propaganda ve faaliyetlere karşı Ülkücü Türk İşçilerinin önderliğinde birleşen işçilerimiz son haftalarda çalışmalarına hızlı bir şekilde devam etmektedirler.

Milliyetçi Hareket Partisi Heilbronn Temsilcisi Necati Özen, Türklük düşmanı komünistlerin Türk vatanı ve milletini yıkıp parçalamak için girişikleri faaliyetleri ortaya koymakta ve şöyle demektedir:

«Kardeşim böyle soysuzlara sakın kanıp ta güzelim ümitlerini yitirme, Milli gururun sarsılmasın, İmanın zayıflamasın, Vatan sevgin azalmasın, sen akından akına koşan üç kıtaya hükmeden cihangir bir milletin neslisin, üç çapulcu seni nasıl ümitsiz edebilir. Titre silkin kendine dön. Sana tuzaklar, hazırlayanların tuzaklarını başına geçirebilirsin. Bana ne, adaam sende dersen tarih seni lânetle anacak senden bahsederken Türk neslinin en pısırık nesli diye

---

Milliyetçi AÇIDAN

KEMAL TARAN'a AÇIK MEKTUP «1»

Yüzbaşım,

Bu hitab tarzımı, sizden çok, Devlet dergisindeki köşemin okuyucuları yadırgıyacaklardır. Onlar, sizin, benim bölük komutanım olduğunuzu bilmezler, siz de ihtimal şimdi hatırlayacaksınız.

1945 ve 1946 yılları yaz aylarında, İstanbul Ayazağa'da, üst üste iki devre, yirmişer günlük askerlik kamplarını, sizin komutanızdaki meşhur 6. Bölükte yapmıştım. İlk yaz, kampa iltihakda bir kaç saat geç kalmış, bu yüzden de arkadaşlarımdan ayrı düşerek 6. Bölüğe verilmiştim. Ertesi yaz, bu âkibetten kurtulmak için, herkesle beraber ilk gelenler arasındaydım, bu defa da toptan yine sizin bölüğe düşmüştük.

O zamanlar, bunu çifte talihsizlik olarak vasıflandırıyordum, hattâ vasıflandırıyorduk da diyebilirim. Zira kimse 6. Bölüğün sert disiplininden ve hep kaşları çatık yüzbaşısından memnun değildi. Sıcak yaz günleri, sırtlarımızda, içi ot ve taş dolu piyade çaitaları, omuzlarımızda tüfekler, belimizde fişeklikler, matra.. Yürüyüşlere çıkardık. En ufak hatamızda bize «marş marş!» verirdiniz. Ve hiç unutamadığım, Ayazağa kampı önünden geçen asfalt dururken, bizleri tozlu şarampolde yürütürdünüz.. Siz, kâh yaya, kâh kır-beyaz atınızın sırtında, dimdik başınızda idiniz hep. Bir fırsat anında, tozsuz asfalt dururken bizi niye tozlu yollarda yürüttüğünüzün sebebini sormak cür'etinde bulunmuştum. Bana gayet sakin, «Mahrumiyete alışmak için!» cevabını vermiştiniz. Cesaret edip tekrar soramamıştım. Amma, senelerce bunu düşünmüş, «mahrumiyete alışmak mı olurmuş, lâf, sıkıya gelince çekilir mahrumiyet» diye, içimden sizi sadizmle itham da etmiştim.

Bana, bize, o zamanlar fazla askerce gelen bu sıkı disiplin anlayışınızın hikmetini ve isabetini, şuurlu ve bilgili bir şekilde ancak seneler sonra idrak edebildim. Eğitim'in, hattâ öğretimin ve bir kültür intikali vetiresi demek olan medeniyetin, bir şartlamalar manzumesi olduğunu öğrenince mahrumiyetin sıkıya gelince çekilen, fakat mahrumiyete tahammülün, mahrumiyetler ve zorluklar karşısında çözülmemenin, bir eğitim, şarthyarak bir şahsiyet geliştirmesi meselesi olduğunu nihayet anladım.

Hekim, Ruh Hekimi olduktan, nihayet hocalık da etmeye başladıktan sonra, sizi sık sık andım. Hayatın en ufak aksilikleri karşısında ruh dengelerini kaybedip hasta oluverenlerden, büyüklere saygısızlığı ilericilik (!) sanarak, Fakültenin giriş kapısında, ayaklarını burnumuza doğru uzatarak oturup, hocaları geçerken kımıldamaya bile lüzum görmeyen «devrimci» gençlere varıncaya dek, bir yığın müşahedelerim, bana hep, eğitim, terbiye ve disiplin özlemi ile askerlik kamplarını, kamp deyince de sizi, sizin dinamik ve tâviz tanımayan otoriter şahsiyetinizi tedai ettirmiştir.

O zamanlar bir piyade subayı idiniz. Şimdi, Korgeneral olmuşsunuz ve Genelkurmay Harekât Dairesi Başkanı imişsiniz. Sadece mümtaz şahsiyetiniz için değil, şahsınızda sembolize ettiğiniz örnek Türk Subayı tipine yükselmek imkânları veren Türk Ordusu bakımından da iftihar ettim.

***

İsminize, radyo yayınlarında ve gazetelerde, «Atatürk İlkeleri» Komisyonu üyeleri arasında rastladım evvelâ. Sonra, konuşmanızdan pasajlar okudum ve düşündüm bir kere daha üzerinizde. Beyanatınızı, resmi sıfatınızla değil, komisyonun bir üyesi olarak verdiğinizi belirtmişsiniz. Bu ince dikkatinizin icaplarına riayeten, mektubumu Korgeneral Kemal Taran'a değil, Atatürk İlkeleri Komisyonu Üyesi Kemal Taran'a hitaben yazıyorum. Amma, size «Yüzbaşım» diye hitab etme imtiyazını feda edemedim ve bundan vazgeçemem de.. Mazur görülsün.

***

Hatırlayacaksınız Yüzbaşım, Ayazağa Askerlik Kampında, dörtgen şeklinde, tahta bölmelerden yapılmış bir umumî helâ ve su sıkıntısı vardı. Bizler, o zamanki üniversite gençleri, o mahalle, Kremlin veya Stalin adını takmıştık. Böylece, tarih ve coğrafyamızın tâyin ettiği değişmez düşmanımızı müşahhaslaştırıyor, her def-i hâcette, ona ve onun temsil ettiği Türklük, Müslümanlık düşmanı ideolojiye nefretimizi boşaltıyorduk. Bunu haber aldığınız zaman yüzünüzde, disiplininizdeki sertliği bir anda unuturan bir tebessüm yumuşaması belirdiği zaman, ne kadar sevinmiş ve sizi nasıl benimsemiştik. Siz de bizdendiniz, siz de bir Türk Milliyetçisi, siz de bir komünist düşmanı idiniz.

Atatürk İlkelerini (saptamak değil) tespit komisyonundaki veciz konuşmanız, bu vasıflarınızı muhafaza ettiğinizi gösteriyordu. Türkçeniz de bizdendi. Demek ki sizin beyninizi yıkamaya muvaffak olamamışlardı. Kelimelerinizi ve onların delâlet ettiği mefhumları değiştirememişlerdi.

Kuşkumu mazur görün. Zira, bin Senato kürsüsünde, kullandığı kelimelerin mânâsını bile anlamayan, nutukları şimdi yurt dışına firarî eski, müsecceel bir komünist tarafından yazıldığı rivayet edilen, inkılâb mânâsına uydurulmuş fakat ihtilâl, hem de Marksist — Maoist ihtilâl mânâsına kullandıgelen «Devrim» sözünü diline pelesenk etmiş bir emekli Korgeneral de gördük.

Türkiyemizde «Devrimci öğrenci eylemleri» bahsinde, pek vukuflu teşhislerle başlıyan konuşmanızda, «... Bu olaylar milletlerarası bir teşkilâtın güdümü altında, sırayla ve sistemli bir şekilde uygulanmaktadır. Gelişen bu olaylar, kısa hedefli ve ömürlü de değildir» diyerek yaraya parmak basıyorsunuz. Sonra da «... Türk aydınlarının, derece derece hepimizin bu noktaya gelişimizde bir eksiğimiz, kabahatimiz olmuştur» diyorsunuz.

İşte bu uyarının ışığı altında, pek zaruri gördüğüm bazı ikazlarda bulunmak istiyorum. Başta Milli Eğitim Bakanının fikir ve zikri olmak üzere, komisyonunuzun terekküp tarzından, niyet ve hedeflerinize dek, nasıl bir mes'uliyet altında bulunduğunuzu, gülünç olmakla ciddilik arasındaki ince sınırda nasıl kıl payı durduğunuzu ariz amik belirtmek arzu ve kararındayım.

Devlet Dergisi'nin gelecek sayısında maruzatıma devam etmek üzere, şimdilik izninizi istirham ile, saygılarımın kabulünü rica ederim, muhterem yüzbaşım.

Doç. Dr. Recep Doksat

Turkestanische Zeitung „Jeni-Türkistan"

Jəni Türkistan

Türkistan Legioninin həptəlik gəzetəsi

№ 27 (69)
6. — İjul 1944 — Jil.

Quvancimiz qutli bolsin

TÜRKISTANLILARNIN KÜRESI

Orman tazalandi

Taq arasında çəŋ

Türkistan Millî Merkezi Başkanı Veli Kayyum Han'ın Almanya'da yayınladığı «Yeni Türkistan» gazetesinin fotokopisi.

II. Cihan Savaşının Bilinmeyen Yönü:

Almanların Sovyetlere Taarruzunun 30. Yılında Münih

Yazan: Mehmet DEMİRCİ

21-22 Haziran 1941 yılında Hitler orduları —Wermacht— bütün güçleri ile Sovyetler Birliği'ne karşı taarruza geçmişlerdi.

1971, 22 Haziranında Alman Komünistleri aralarına birkaç Türk solcu sunu da alarak «English Garden» de toplandılar. Sayıları 300 ile 500 arasındaydı. «Free Radio» ile «Radio Liesty» e yürüdüler. Soğuk harbin aleyhinde sloganlar taşıyorlar, bugün artık varlığı dahi hissedilmeyen faşizmi tel'in ediyorlardı. Alman toplum polisi gereken tertibatı almıştı. Komünistler polislere yan bile bakamıyorlardı. Çünkü Almanya'da polise hakaretin cezası çok ağırdır.

Nümayişin ertesi günü, Alman gazeteleri olayı, üç beş cümle içinde haber verdiler. TV'lar ve radyolar olaylardan bahsetmedi. Kısacası, önemsemediler... «Radio Liberty» ve «Free Radio» olaydan kısaca bahsettiler.

Nümayişin ertesi günü, Türkistanlı dostlardan Veli Zinnun Beyle bir konuşma yaptım. II. Cihan savaşını hem Sovyetlerin safında, hem de Almanlarla birlikte yaşamıştı. Genç sayılacak yaşına rağmen canlı bir tarihti.

Kendisine sordum:

— Veli Zinnun Bey, bana II. Cihan Savaşında nasıl Almanlara iltica ettiniz, bu ilticanın sebepleri neydi, anlatır mısınız?

Veli Zinnun Bey, sigarasından bir nefes çekti.

— Anlatırım, dedi. İnanmız, bun ları ilk defa size anlatıyorum.

Ve anlaşılır, tatlı Özbek Lehçesi i-le şunları söyledi :

— 1912 yılında Taşkent'te doğ - dum. 1930 dan 1942 yılına kadar doğ duğum ilde, günlük «Kızıl Özbekistan» gazetesinde çalıştım. İkinci Cihan Sava şının 2. yılındaydık. Sovyetler Birliği Von Ribbentrop'la 1939 yılında karşılıklı saldırmazlık paktı imzaladığı için sa vaş dışıydı.

22 Haziran 1941 günü, hiç unuta mam, sabah çok erken uyanmıştım. Rad yoyu açtım. Heyecanlı bir ses, Alman Fa şistlerinin, Sovyetler Birliğine hücuma geçtiğini bildiriyordu. Bir süre sonra, Stalin, Radyodan Sovyet halklarına hi tap etti. Konuşan, milyonların kaatili, insan düşmanı modern Rus Çarı Stalin değil, halklara «Analar... Kardeşler.. Ba cılar..» diye yumuşak sesle, insancıl ton da hitap eden müşfik bir baba idi san ki.. Canavar gitmiş, yerine munis bir a-dam gelmişti.

Almanlar sür'atle ilerliyordu. Gaze teler radyolar hergün harp haberleri ile doluydu. O sıralar Türkistan'ın Özbek bölgesinde biz Türklerin halet-i ruhiye si ilgi çekiciydi. Kahvehanelerde grup-lar toplanıyor, kendi aralarında Sovyet yenilgisinin sağlanacağı anı, hürriyet gü neşinin mutlaka doğacağını açık açık konuşuyorlardı. İçlerinde Almanlar için dua edenler dahi vardı.

1941 sonlarında Alman orduları, Moskova ve Leningrad'ı kuşattılar. Ay nı günlerde Stalin'den bir emir geldi.. Millî Cumhuriyetlerin, kendi ordularını kurması, Moskova müdafaasına katılma sı isteniyordu. Bu emir Millî Cumhuri-yetler için beklenmiyen bir şeydi. Çün kü o güne kadar Sovyet ordusu deyimi geçerliydi. Oysa şimdi bir Özbek, bir Kazak, bir Türkmen, bir Kırgız ordusu kurulacaktı. Yâni, millî ordumuz olacak tı artık.. Nasıl yanıldığımızı gelecek gün lerde çok iyi anladık.

1941 Aralık ayında, Özbek ordusu na er olarak katıldım. Bizleri, Taşkent' in 50 km. yakınındaki Piskent şehrine getirdiler. Orada, savaş meydanlarından seçilmiş, Özbeöz Özbek subaylarının biz lere kumandan olduğunu gördük. Bu biz ler için heyecan vericiydi. Siyasî komi-serlerimiz dahi Özbek Türkü idi. Hergün 2-3 saat siyasî ders görüyorduk. Ders-lerde, Stalin'in Sovyet Halklarının dost luk, birlik kardeşlik içinde olduğunun is patı saatinin geldiğini söylediğini anlatı yorlardı. Piskent'teki hazırlıklar 4 Nisan 1942 tarihine kadar devam etti. Hazır lık sırasında, tâlimlerimizi hakiki silâh-larlar yapmadık. Elimizde silâh yerine sopalar verilmişti. Meselâ, benim bölü güm ismi, otomatçılar, yani ağır ma-kinalı tüfek bölüğü idi. Fakat biz bu si-lâhların dört aylık talim süresinde sade ce resmini görmüştük. 4 aylık talim sü resinde üniformalarımız, Sovyet üniformaları değil, millî üniforma idi.

4 Nisan 1942 sabahı, saat sabahın 04.00 ünde alârma geçirildik. Piskent' ten Taşkent istasyonuna geldik. 2000 kişi civarındaydık. Taşkent istasyonuna geldiğimizde gördük ki bize ders veren subaylar aramızda değildi. Başımızda tek bir subay vardı. Kumandanlarımız nerede dediğimiz de, şu cevapla karşı-laştık:

— Çimkent'te size yeni subaylar il-tihak edecek.

12 saat Taşkent istasyonunda bek ledik. İstasyon askerlerin yakınları ile doluydu. Askerlere evlerinde pişirdikle ri millî yemekleri dağıttılar. Akşam sa-at 20.00 de veda anı gelince Taşkent is tasyonu kıyamete döndü. Ağlayanların, sızlayanların sesleri asumana yükseldi.. Babam Dursun Bey, beni kucaklarken şu nasihatta bulundu:

— Oğlum Almanla döğüşmek için Rus topraklarına gidiyorsun.. Bizim top raklar burasıdır. Rus toprakları için kur ban olma. İmkân bulur bulmaz Alman saflarına geç ve onlarla öz topraklarımı zın Ruslardan kurtarılması için savaş!

Merhum babamın bu sözleri daima kulağımda çınlar.

5 Nisan 1942 de Çimkent'e geldik. 24 saat neyi ve kimi, niçin beklediğimizi bilmeden Çimkent'te bekledik. Sonunda 2000 kişilik bir Rus birliği geldi. Millî üniformalarımızı aldılar. Bizlere Rus üniforması giydirdiler. Mesele ay - dınlığa kavuşmuştu. Piskent'te 4 aylık eğitimde söylenen sözler havaya uçmuş-tu. Stalin yeni bir oyun oynamış, Millî Cumhuriyetleri bir daha aldatmıştı. Yük vagonlarına bindirilerek Ukraynaya sev-kedildik. Ukrayna'ya geldiğimizde ikin-ci bir faciayla karşılaştık. Özbekler, Pis kent'te birbirimize kaynaşmıştık. Bizi burada 5-10 kişilik gruplara böldüler ve Rusların arasına taksim ettiler. Bu aynı zamanda millî ordunun dağıtılması de mekti, Rusların Türklere itimat etmeyiş lerinin yeni bir deliliydi Ukrayna'da sa vaş cephesine giderken Rus askerlerinin nasıl kaçtıklarını görüyorduk.

İkinci Cihan Harbinde Alman üniforması ile Ruslara karşı çarpışan 400 bin kişilik Türkistan Türk Ordusunun subaylarından Özbek Türkü Veli Zinnun bir filmin iki sahnesinde görülüyor.

Cephedeydik. Alman uçakları hü-cuma geçmişti. Rus kumandan alârm i-şareti verdi. Bir bahçeye sığındık ağaç ların altında saklandık. Bombardıman geçtikten sonra tekrar toplanma emri verildi. Ben ve merhum arkadaşım Ali Bey, aynı ağacın altındaydık. O an, ba bam Dursun Beyin Taşkent istasyonun - da vedalaşırken söylediği sözleri hatır ladım. Ali Bey ile birlikte toplanma em rine uymadık. Ağacın altında kaldık. Rus ların hainlik dediği bu davranışımız, biz ler için hürriyete doğru atılmış bir a - dımdı. Ruslar, bizi farketmediler ve git tiler. Ali Beg'le ben bir gün ağacın altın da kaldık. Ertesi günü Almanlar geldi, teslim olduk. Genç bir Alman subayı bi ze çok iyi muamelede bulundu. Yanımı-za muhafız katmadan, bulunduğumuz yerden 20 km. uzaklıktaki esir kampına gitmemizi sağladı. Kampta Piskent'teki arkadaşlarımızdan 200'e yakın kişinin bulunduğunu gördük. Buradan daha bü yük bir kampa nakledildik. Bu kamp 10 bin kişilikti. Rus — Ukrayna, Türkis tan, Azarebaycan'dan insanlar vardı. Kampta açlık hüküm sürüyordu. Her sabah 10-15 kişinin öldüğünü gördük.. Bu faciayı 3 ay yaşadık. Üç ayın so-nunda müslüman Türkleri diğerlerinden ayırdılar, ayrı bir kampa koydular. Bir gün, çok iyi Türkçe konuşan Alman ge nerali Macler Mayer geldi. Bir nutuk verdi. Berlin'de teşkil edilmiş millî ko-mitelerimiz ile Alman Hükümeti arasın da bir anlaşma imzalanmıştı. Bu anlaş-maya göre gönüllüler Lejyonu kurul - mak üzere idi. İsteyenler bu lejyona gi rebileceklerdi. Hepimiz bu teklifi tek bir insan gibi heyecanla ve sevinçle ka bul ettik. Bu biz Türkler için, ata — baba düşmanı Ruslarla silâhlı bir kavga nın imkânının yaratıldığını anlatıyordu.. Berlin'e geldik.

Veli Kayyum Han, 1922 yılından beri Berlindeydi. Buhara Halk Cumhu riyeti zamanında öğrenci olarak Alman-ya'ya gönderilmişti. O'nun başkanlığın-da kurulmuş, Millî Türkistan Birlik Ko mitesi bizlerle temas etti. Gazeteci oldu ğum için Türkistan Lejyonunun gazete sini (Yeni Türkistan)ı çıkarmakla gö-revlendirildim. Millî Komite tarafından gazete Özbek lehçesi ile çıkıyordu. Sov yet rejimi zamanında doğmuş Türk genç lerine millî ruh ve gayenin esaslarını a-çıklıyorduk.

1943 yılında 400 bin Türkistanlı Alman orduları ile yanyana Ruslara kar şı savaştı. Türkistan Lejyonu Alman üni forması giyiyordu. Ama kollarında (Biz Allah Bilen — Biz Allah'lanız) yazılı i-şaret taşıyordu. Türkistan lejyonundan bir Tümen Stalingrad'a kadar sokulup destanlar yarattılar.

1944 Eylül ayında Viyana'da 1. Türkistan Millî Kurultayı toplandı. Ku-rultayda 500 delege vardı. Veli Kayyum Han ittifakla Millî Komitenin Başkanlı ğına seçildi. 25 kişilik Millî Şûra kurul du. Kurultay 3 gün devam etti. Toplan tının ikinci günü Veli Kayyum Han Hitlerden gelen bir telgraf okudu. Tel-grafta Almanya'nın Türkistan istiklâlini tanıyacağı belirtiliyordu

1942 yılında hürriyeti seçtiğimden bugüne kadar, Türkistan istiklâl müca-delesinde, milletimin üzerime yüklediği vazifeyi yerine getiriyorum.

1952 den beri de Hürriyet Radyo sunun — Radio Liberty — Türkistan Seksiyonu başkanıyım.

yorum düşünce ve OLAYLAR

yazacaktır. Kendilerine halk Kurtuluş Ordusu ismi verenlerin halk felâket sürüsü olduğunu hâlâ anlamazsan, kaçak bozguncuları bildiğin hal de söylemezsen Dövizini resmi yollardan göndermezsen, Türkiyedeki yakınlarını hatırlamazsan, yardıma muhtaç olan felâketzedelere yardım elini uzatmazsan, Kederli arkadaşını teselli etmezsen, insanlık, İslâmlık, Türklük görevlerinden çok mühim kısmını yerine getirmemiş sayılırsın.»

Berlin Türkocağı da yayınladığı son bildirisinde Milliyetçi—Toplumcu doktrini işçilerimize anlatmakta ve şunları söylemektedir:

«Türk İşçisi, Gerçek Aydınlar... O mukaddes Ordumuza saldıranları ez... Atatürk'ün emrini unutma... Vatan hainlerini her gördüğün yerde ezmelisin. «İşçiden, Köylüden yanayız» diyenleri iyi tanı. Komünizme hayat hakkı tanıyanlar kendi kellelerini onlara teslim etmişlerdir Polonyada on bin subayı kesen onlardır. Dünyada Komünizmin kökü kazınmadıkça İşçi ve Köylü ebediyen gaddar kapitalizmin ve İnsanlığı ateşe veren, kan içen Komünizmin kıskaçları arasında sen daima ezileceksin. Az gelişmiş ülkeleri beraberce yutanlar Amerika, Çin ve Rus emperyalizmidir. Bütün harpleri, isyanları, ihtilâlleri beraberce anlaşarak hazırlarlar. Seni ebedî köle yapıp, sömürebilmek için... Bütün Türklüğün tek kurtuluş yolu Milliyetçi—Toplumculuktur.»

Reutlingen'de aylık olarak yayınlanan «Reutlingen Kültür Gazetesi Haziran sayısını da dolgun bir muhteva ile çıkarmıştır. Ülkücü İşçilerimizden Halil Tireli ve ülküdaşları tarafından çıkarılmakta olan gazete, büyük Türkçülerin sözleri, ülkücü makale ve haberlerle doludur. Reutlingen Kültür Gazetesi Türk işçileri tarafından memnunlukla karşılanmakta ve her sayısı sabırsızlıkla beklenmektedir.

ÖĞRETMEN KIYIMI

Bugüne kadar sırf Türk Milletini övdüğü, öğrencilerine Milliyetçiliği öğrettiği için Anadolunun bir köşesinden diğerine gönderilen Ülkücü öğretmenlerden biri olan İlyas Aslantürk son olarak Bingöl Kız İlköğretmen Okulundan Artvin Erkek Öğretmen Okuluna tayin edilmiştir.

Ama Türk yurdunun her köşesini aynı derecede seven Ülkücü Öğretmenlerin bu gibi hareketlerden yılmayacakları da açıktır.

Şansızlık

Şu Enerji ve Tabiî Kaynaklar Bakanı İhsan Topaloğlu şansız insandır. Bakan oldu, gizli gerçekleri dost düşman demedi radyodan bütün dünyaya haykırdı.

Bir zamanlar petrol fırtınaları koparıldığında kamu oyunun yakından tanıdığı Topaloğlu o tarihlerde Muammer Aksoyla işbirliği yapmıştı. Bakan olunca ilk iş olarak Aksoy'u petrol komisyonu başkanlığına getirdi Arkasından radyolar Muammer Aksoy'un gözaltına alındığı haberini yayınlıyorlardı. Türk Hukuk Kurumu Başkanı Aksoy devrimci bir kimseydi. Dev—Genç'liler bu kurumda eğitilirdi.

Topaloğlu tayinlerde taktik değiştirir. Çünkü makam sahibi yaptığı devrimcinin tutuklanıp tutuklanmıyacağı belli olmuyor. O halde göz altına alınıp da bırakılanları tayin etmek lâzımdır dedi ve yaptı. Örfi İdarece salıverilen Mukbil Özyörükü Enerji Komisyonu başkanlığına getirdi. Bunda bir tehlike yok diyordu.

Ne yazık ki bu taktik de sökmedi. Öğrendiğimize göre Özyörük Örfi İdare komutanlığı tarafından tekrar tutuklanmış. Şimdi Topaloğlu ne yapsın ,artık tayin de yapamıyacak E... tayinde devrimcilik tek şart olunca, örfi idare de bunları tutuklamaya devam ettiğine göre bu Bakanlıkta tâyinler durmuştur.

Aslında bu işte şanssızlık da yok. Herşey 12 Mart sonrasının anlamını bilmemek veya bilmemezlikten gelmekten ibarettir.

2359 YILIN KAŞİFI

Geçen sayılarımızda çeşitli genel müdürlüklere atanan aşırı solculardan bahsetmiştik. Bu defa da önemli mevkilere yapılan başka tâyinlerden bahsedeceğiz.

En hızlı tâyinlerin Başbakan Yardımcısı Atillâ Karaosmanoğluna bağlı teşkilâtlar da yapıldığı şüphesizdir. Karaosmanoğlu Bakanlık sandalyasına oturur oturmaz, teşkilât içindeki aşırı solcularla toplantılar düzenlemeğe başladı. Bu tanışmalardan sonra kendisiyle ideolojik bakımdan çok iyi anlaşan kimselerle alış veriş başladı. Karaosmanoğlunun meşhur Türkiyenin 2359 yıl sonra kalkınacağına dair konuşmasını bu kafadarlardan DPT İktisadi Plânlama Teşkilâtı uzmanı Hikmet Çetin hazırlamıştı. Dostu düşmanı kendine güldüren Karaosmanoğlu bu 2359 yıl hikâyesinden vazgeçmedi. Konuşmayı hazırlayan Hikmet Çetini uzmanlıktan alarak İktisadî Plânlama Dairesi Başkanlığına getirdi. Üç yıllık plânın hazırlanmasına hesaba dayanarak (!) Türkiyenin bugünkü kalkınma hızıyla 2359 yıl sonra Avrupanın şimdiki seviyesine ulaşılacağını ispatlattı. Böylece önce 2359 rakamı ortaya atılmış, sonra bu rakamın ne kadar doğru olduğu bilimsel yoldan (!) izah edilmişti.

Şimdi biraz da 2359 yılın mucidinden bahsedelim. Plânlamacılar arasında «Maocu Hikmet» veya «Doktrin Hikmet» olarak tanınan Hikmet Çetin iktisatla, plânlamayla arası pek iyi olan bir kimse de değildir. Uzun favorilerinin ve sempatik piposunun arkasında romantik bir mizaca sahiptir.

Ah bu romantizm .. İnsanın muhayyelesini ne kadar geniş letiyor değil mi? İşin içine bir de devrimcilik girince seyret gümbürtüyü

GARİP OLAYLAR

İster İnan İster İnanma...

ACIKLI ZİYARET

Erim kabinesinin teknisyen beyni meşhur Atillâ Karaosmanoğlu anarşik olayların meydana gelmesinde rolü olan ve komünizm propagandası yaptığı gerekçesiyle Ankara Örfi İdare Komutanlığınca tutuklanan SBF'li Mümtaz Soysal'ı Mamak cezaevinde ziyaret etmiştir. Karaosmanoğlunun Soysal'a «iyi günler yakındır. Bunların hepsi geçecek» dediği söylenmektedir. Teknisyen Bakanın Devrimci arkadaşının kendisinin Bakan olduğu bir devirde devrimcilik suçundan tutuklanmış olmasından dolayı hapishaneden son derece üzüntülü ayrılmıştır.

Yerinde yaptığımız incelemelere göre, Karaosmanoğlunun üzüntüye sevkeden asıl sebebin kendi akıbeti hakkında endişeden ileri geldiğidir.

Bu devirde devrimci olmanın fayaları bu kadar da değil!

TEKNİSYENLERİN BELGESİ

Söz Karaosmanoğlundan açılmışken okuyucularımıza başka bir olaydan bahsedelim. Hatırlayacaksınız, Sayın Erim Kabineyi kurarken dünya çapında tanınmış ve dış ülkelerde çalışan teknisyenlere görev verileceğini söylemişti. Arkasından da, Amerikaya doktora yapmak üzere gidip, arkadaşları arasında yegâne doktora yapamayan, dünya bankasının sayısı belirsiz uzmanlarından biri olan Atillâ Karaosmanoğlu Başbakan Yardımcılığına getirildi.

Haber aldığımıza göre Devlet Plânlama Teşkilâtı eski Müsteşarı Turgut Özal, 45 bin lira maaşla Dünya Bankasına Başmüşavir tayin edilmiş. Şimdi Erim'in ölçüsüyle bir başka siyasetçi kabine kurmaya kalsa, herhalde Turgut Özal'ı kabinede koyacak yer bulamaz. Zira, bu bankanın müşaviri Başbakan Yardımcısı olursa, başmuşaviri herhalde en azından Başbakan olmalıdır. Karaosmanoğlu Bakanlıktan uzaklaştırılırsa, dünya bankasında Özal'ın maiyeti olarak çalışmayacak mı? Bundan daha tutarlı ne olabilir?

REFORM DEDİĞİN NE Kİ?

Bir yandan ihanet şebekeleriyle mücadele ediliyor, bir yandan da reform komisyonları kuruluyor. Her ne hikmetse bu sihirli komisyon çalışmaları sonunda kamu oyuna açıklanan raporlar pek ilgi görmüyor. Daha doğrusu bir ifadeyle açıklananların ne olduğu anlaşılamıyor. Herkes birbiri ne soruyor? «Bu bahsi, geçen sözler Türkiye dışındaki başka bir memlekete mi ait» diye. Neyse, biz Erim kabinesinin başarılı olmasını dileyelim. Bu güne kadar her ekip deneme yapa yapa memleketi deneme tahtasına döndürmedi mi? Bu da olsun

Olsun ama, sayın Erim bazı konularda pek merakadüştüğümüzü de bilmelidir. En önemli reformlardan biri de Milli Eğitim Reformudur İnsan yetiştirilmesi konusu. Biz de adettir hemen komisyon kurulur. Komisyona Talim ve Terbiye Dairesi Reisi Zekaî Baloğlunu da alalım mı diye tartışmalar oluyor. Sonunda, Talim Terbiye Dairesi Milli Eğitimin beynidir, başkanı da katılsın kararı veriliyor.

Öğretmenlik mesleğinden gelme Zekaî Baloğlunun dahil olduğu komisyon üyeleri hakkında Devlet'in geçen sayılarında bilgi vermiştik. Kısaca hatırlatalım.

İktisatçı, TİP bilim kurulu üyesi (Genel Başkanı ve Yöneticileri tutuklu) ODTÜ öğretim üyesi Nejat Erder, Sosyolog, Türkiye Komünist Partisi 951 tevkifatında tutuklanan TİP bilim kurulundan ve ODTÜ öğretim üyesi Mübeccel Kıray, Mimar ODTÜ öğretim üyesi, Devrimci militanların eğitilmesinde çok emeği geçen İlhan Tekeli. SBF öğretim üyesi ve Devrimci gençliğe yazıları ve konuşmalarıyla geniş ölçüde destekleyen Cevat Geray Vs.

Komisyon üyeleri birbirleriyle iyi anlaşıyorlar. Yalnız eğitimci Zekaî Baloğlu ile uyuşamıyorlar. Bizim Devrimciler durumu Bakan Şinasi Orel'e

KARAOSMANOĞLU — Huyhu huyundan vazgeçmezmiş.

aksettiriyorlar. Bakan da düşünüp taşınıp kararını veriyor Baloğlu komisyondan uzaklaştırılıyor.

Böylece Millî Eğitim Reform Komisyonunda, Millî Eğitim Bakanlığından hiç kimse kalmadığı gibi, eğitimci la devrimcilerden kurulu bir de yoktur. İktisatçısı mimarıy la eğitim komisyonu canım insan devrimci olunca bunun eğitimcisi, meğitimcisi düşünülür mü?

BU DA KOMİSYON

Kabine açıklandığı zaman Dev—Gençliler ve Sosyal De

ODTÜ'de Solcular İşbaşına Getiriliyor

Anarşistlerin ve komünistlerin üssü Orta Doğu Teknik Üniversitesinin eski rektörü Prof. Erdal İnönü, sıkı yönetime hesap verirken; ortanın solu ekibi zihniyetine mensup bir takım öğretim üyeleri, mütevelli heyeti tarafından, üniversitenin muhtelif fakültelerine getirildiler.

Mütevelli Hey'eti 25 Haziran 1971 Cuma günü yaptığı toplantıda:

- Prof. Dr. İsmet Ordemir'in Mühendislik Fakültesi Dekanlığına ve kâleten,
- Assoc. Prof. Dr. Hicri Sezgin'in Mühendislik Fakültesi Dekan Yardımcılığına vekâleten
- Ord. Prof. Dr Cahit Arf'ın Fen ve Edebiyat Fakültesi Dekanlığına vekâleten,
- Assoc. Prof. Dr. Hakkı Ögelman'ın Fen ve Edebiyat Fakültesi Dekan Yardımcılığına vekâleten,
- Prof. Dr. Arif Payaslıoğlunun İdari İlimler Fakültesi Dekanlığına vekâleten.
- Y. Prof. Dr. Ünver Çınar'ın Dış Teknik Yardım ve Kütüphane işlerinden sorumlu olmak üzere, Rektör Yardımcılığına vekâleten,

tâyinlerine karar vermiştir.

Cesaret yarışı

Örfi İdare Komutanlıkları devrimcileri bir bir tutuklayıp mahkeme huzuruna çıkarırken kabinedeki bazı Bakanlar da devrimcileri önemli mevkilere tayine devam ediyor.

Peki kabinedeki bazı üyeler örfi idareye rağmen bu cesareti (!) gösterirken, parlamento boş mu duracak?

11 Martta meclisler, milletvekillerinin maaşlarına zam yapamamış devlet bütçesinden partilere tahsisat ayıramamıştı. Kamu oyunun baskısı karşısında tarihte ricat eden parlamento, şimdi iri partilerin gizli anlaşmalarıyla sessizce ve füze hızıyla yardım tasarısını kanunlaştırıverdi.

Maliye Bakanı «Günlük ödemelerde dahi güçlük çekiyoruz» derken, devlet bütçesinden milyonlar meclisteki grubu olan partilere veriliyordu. Yine yekûnu milyonlara varan milletvekillerinin maaşlarına zam yapılıyordu.

Doğrusu cesaret buna derler. Ama, devrimci bakanlar mı, yoksa parlâmento mu daha cesur bunu zaman gösterecek?.

nokrasi Derneklerine men • sup dev—Gençler kıyameti koparmışlardı. Biz «Öze, sek törcü, özel okul sahibi bakan istemeyiz» diye. Karaosmanoğlu kardeşimizin hafızası kuvvetlidir. Bunu hiç unut • madı.

Tarım ve Toprak Reformu nu yapmak üzere kurulan ko misyona Tarım Bakanı Prof. Orhan Dikmen'in ve Tarım Bakanlığından herhangi bir uz manın çağrılmadığını biliyor musunuz? Bu garip durum karşısında kabine toplantısın da Dikmen, «Bizim hikmeti vücudumuz nedir?» diye so ruyor. Teknisyen Bakan Atil la Karaosmanoğlu, «Uzmanlar dan bir komisyon kurduk şim dilik onlar konu üzerinde ça lışıyorlar» cevabını veriyor. Acaba tarım ve toprak refor mu hakkında uzman olan ki şiler neden Tarım Bakanlı • ğında çalışmıyorlar? Çünkü bu bakanlıktan hiç kimse komisyona herhalde bu uz • man denilen kişiler Eğitim komisyonunda olduğu gibi, Devrimcilerdir. Bunu Karaos manoğlu açıkça söylese, bi • zim diyeceğimiz bir söz kal • mazdı.

ÜLKÜCÜYE BAK...

Anarşizmi fikren ve fiilen teşvik eden devrimci (!) prof lar örfi idarece bir çırpıda toplanıverdi. Bunların içinde kimler yoktu ki, MHP'yi ih • bar komisyonu üyeleri ön saf ları işgal ediyorlardı. Bak şu Allahın işine.

İhbar komisyonunun üycle rinden Prof. Bahri Savcının örfi idarece verdiği ifade oldukça ilgi çekici. Savcı ifa • desinde, Türk milletinin yaşa masının Milliyetçilikle müm • kün olacağından tutun da, Türk Milletinin yüksek vasıf larına, marksizmin saçmalığı na kadar uzanan parlak söz • ler sarfediyor. İfadeyi alan ilgilinin pek dikkatini çeken bu sözler üzerine «Siz ülkü o caklarının başkanı olmayası • nız? Onlar gibi konuşuyorsu • nuz da.» deyince; Eski dev • rimci, şimdi ülkücü Bahri Savcı, «Hayır başkanı değil • im ama çok yakınlığımız, fikir parelelliğimiz vardır» ce vabını tereddütsüz yapıştır • mış.

ATATÜRKÇÜ DEDİĞİN..

Erim bu devre rengini veren adam olarak daima hatırlana caktır. Komisyonlar devri. İş te bir komisyon daha; Ata • türk ilkelerini Belirleme Komisyonu. Aslında Türkiyenin bu reformların yapılmasına şiddetle ihtiyacı vardır Ama, reform başka, reformcuk baş ka. Neyse, Atatürk ilkelerini belirleme komisyonuna seçilenler de, öbür komisyonların hikayesine pek benziyor.

TRT yönetim Kurulu başkanı Suat Sinanoğlu, A.Ü. Rektörü idarey maslahatçı Tah sin Özgüç, Kuseyrinin Dev—Genç'li bir militan tarafından öldürülmesi üzerine Alacakap tan tarafından düzenlenen yü rüyüşe İstanbul Hukuk Fakül tesini temsilen katılan ve sol yumruğunu kaldırarak en ön de yürüyen Orhan Aldikaçtı, ve Tabiî Senatör Halkevleri Genel Başkanı Kadri Kaplan ilk göze çarpan simalar. Yal nız insaflı olmak lâzım, değer li milliyetçi kimselerde komis yonda yer almıştır. Tümgene ral Turhan Olcaytuğ. Prof. Dr Halil İnalcık, Prof. Dr. Fahir Armaoğlu ve ilk toplan tıda güzel bir konuşma yapan Korgeneral Kemal Taran bun lar arasındadır.

27 Mayısın renkli adamı Kadri Kaplana dönelim. «Biz sivil idareyi bilmeyiz» diye • rek iktidarı hemen devreden, arkasından da 11 yıldır iktida ra gelmek için çeşitli yollar dan çalışmalar yapan Kap • lan, Ankarada Dev—Genç'in eğitildiği Halkevlerinin Genel Başkanıdır. Karsta TÖS toplantısında konferans vermiştir. Bir soru üzerine, «Kuraca ğımız düzen Rusyadaki sos • yalist devrimin aynı olacak • tır» dediği için dokunulmazlığının kaldırılmasına gidilmek tedir. Bu adam Atatürk ilkele rini belirleyecek öyle mi? Ne garip işler oluyor şu memlekette. İster inan, İster inanma.

biz EVROPA'da iken

KELLE kuleden EYFEL kulesine

VİYANA'DA BİR AKŞAM

O muhteşem macera, elbette bir destandır ama, bir masal gibi başlamıştır. Eski zaman içinde, çok uzaklarda kat dağının göründüğü, güneşin daha bir büyüdü ğü topraklara yakın bir ülkede bir millet yaşamıştır ki, adına TÜRK derlermiş. Kocaman yürekli ve demir kuşaklı yiğit kişilermiş. Gün çatlamış, Türk Milleti çoğalmış, ülke küçülmüş!.. Vatanlarına sığmaz olunca yeni bir vatan aramışlar. «Her yıl Batıya doğru, asırlarca bir koşu» işte böyle başlamış. En çok Anadoluyu sevmişler Gönüllerinde bir ateş, «Kızılelma» ülküsü ile hep yanar! Kızılelma nedir, nerededir? Öyle sayın ki, peri padişahının kızıdır o. Ulu saraylarda oturur ve sarayına girdiğiniz vakit, sır külâhını başına geçirir, elinizden kaçar, hiç göremezsiniz. Yeni bir saraya taşınmıştır. Kovalamaca hiç tükenmez. Peri padişahının kızı Türk'ü bulunca niye hep kaçar ki? Sevmez mi acaba? Yoo, sevmesine çok sever ama, Türk hiç oturmasını «Yatuk» kalmasını, yüreğindeki ateş hiç sönmesin ister. Arkasından hep koşturmak, nizam vermeğe memur edildiği bu dünyayı tanıtmak ister.

«Fatih» ten önceki son kızılelma İstanbul'da idi. Sonra, Budin'e taşındı. Türk atlıları Mohaç Ovasında «şimşek gibi bir hatıra» bırakınca, Beç'e uçuverdi. Eğer Beç fethedilseydi, peri padişahının kızı nereye gidecekti? Belki Berlin'e, belki de Paris'e! Tarihin nasıl yürüyeceğini kimse bilemez Şimdi masal çağı kapanmıştı, gerçeklerin tatsız yüzüne dönmeye mecburduk. Evet Viyana yoktu atalarımızın dilinde, Beç vardı. Biz, niçin Viyana demişiz, bilemem aslına bağlı kalmak için değil çünkü Avusturyalılar «Wien» şeklinde yazıyor, «Vıln» diye okuyorlar. Herhalde Tanzimattan kalma bir hatıra; Fransızca söylenişinden kapmışız!

Cuma akşamı saat 6 ya doğru Viyana önlerindeydik. 2 milyon kişinin yaşadığı koca şehir, ışıklar içindeydi. Caddeler tertemiz; vitrinler pırıl pırıl ve çekici; binaların çoğu eski, fakat güzel. Her köşede tarihten bir sahne ile karşılaşmamak, tarihin kokusunu duymamak hiç mümkün değil. Sokaklar, alabildiğine kalabalık, yine de gürültüsü az. İnsanların yürüyüşlerinde ve yüzlerinde İmparatorluk çağını yaşamış bir millete mensup bulunmanın gururu ve ölçülülüğü okunuyor. Alman ırkından gelen bir insanın da kibar ve zarif olabileceğini yalnız Viyana'da görebildik. Zamanımız yoktu, gece Salzburg'da yatmak zorunda idik Yine de Viyana'yı hemen bırakmadık. Hiç değilse kaleyi ve müzeyi gezmek istedik, başladık sormağa. Gezimizin unutamadığımız ve unutamıyacağımız manzaralarından biri, Hasan Sami Bolak kardeşimizin «Dilmaç»lığını seyretmenin hazzı, en yüksek noktasına Viyana'da ulaştı. Mü nasip birini görünce arabayı durduruyor, camı indiriyor. başını pencereden çıkarıyor, yahut iniyor, başlıyor söylemeğe : «Mayn Hern!» (muhterem beyefendi) veya «Mayn Dame» (muhterem hanımefendi) vs. Sonra, yine gayet ciddi, şoförler padişahı İbrahim Metin, biraderimize tercüme ediyor: «Doğru git, birinci lâmbadan sağa sap, kaleyi bulursun! Hareket ediyorsuz, sol lâmba, sağ. doğru! E, kale nerede? Yok, sanki üçüncü Viyana kuşatmasına gitmişiz gibi bizden kaçıyor! İbrahim Metin, okkalı bir «Ya sabır çektikten sonra, yavaş yavaş, öfkesini bastıra bastıra; «yahu, Hasancığım! diyor, eğer söylediklerini tam anlayamıyorsan bir kere daha, yine olmazsa tam anlayıncaya kadar tekrar ettir Çekinme, ne olacak sanki, Almancayı az biliyorum, desen kıyamet mi kopar?» Cevap: «Almancayı hiç de az bilmiyorum ama o kadar çabuk konuşuyorlar ki anlama ya yetişemiyorum» Cevaba cevap: «Kabahat vine sen de. Konuşmağa öyle bir ciddiyetle, öylesine bir ifadey le başlıyorsun ki, gören Almanca profesörü olduğunu zanneder! Hele, az bildğinine hiç ihtimal vermez.»

Nasihat kâr etmedi. Boşuna yorulduk! Sağ, sol, ileri, geri, üçüncü lâmba, tramvay durağı derken, aradığımızı yine bulamadık. Çoğu zaman, dönüp dolaşıyor, sonunda başladığımız yere geliyorduk. Hiç büvütmecesiz bir saat gezdik, en azından 50 kişiye sorduk. Nihayet Yazar ağabeyimiz, Galip Erdem ve İbrahim Hasan Sami kardeşlerinin «dilmaçlık» takı ustalığına katı la katıla güldüler. Fakat onlar da İngiltere ve Fransa'da boylarının ölçüsünü aldılar. Özellikle Nihat Yazar la İbrahim Metin! Nihat Yazar, İngilizce ve Fransızca, İbrahim Metin Fransızca bilirler. Galip Erdem, Meclis albümlerinde Milletvekillerinin yabancı dil hanesine yazıldığı gibi «az Fransızca» bildiğini iddia ederse de, bütün bilgisi Lise sıralarından kalma iki—üç kelimeden ibarettir. Yo; hakkını yemeyelim, bir de Tufe-i Vehbi Öğretim usulüne uygun bir türküyü hâlâ unut mamıştır. «Turnalar vole (uçun) yayladan pase (geçin) yarimi şerje (seçin) turnalar!..» Evet ne diyorduk. Sevimli Hasan Sami Bolak kardeşimiz Fransa ve İngiltere'de Nihat Yazar'la İbrahim Metin ağabeylerinin yol sormalarını görmeli idi de, saygısı izin verirse, bayıla bayıla gülmeli idi. Yazık ki yoktu, Almanya'da kalmıştı.

Nihayet, dolap «şey»ine! İyice benzedikten sonra, Müze ve Kale'nin bulunduğu yere gidebildik. Müze, Mari Terez Meydanında, İmparator Franz Yuset'in yaptırdığı çok büyük —ama hiç zarif değil— bir bina... Kapalıydı. Kale kapısı açıktı, girdik. Geniş bir meydan. Her tarafını heykellerle, anıtlarla donatmışlar, binaların dış cephelerini Hıristiyan azizlerinin kabartmaları ile süslemişler. Aferin adamlara, tarihlerini adeta taşa geçirmişler. İmparatorluk sarayında, Milletlerarası bir toplantı olmalı ki, 72 milletin bayrağını çekmişlerdi.. Hemen bizimkini aradık, göremeyince dertlendik. Ama araştırmayı sürdürdük, sonunda bulduk. Tam giriş kapısının üstünde imiş, rüzgâr gözümüzden sakla • mış. «Savaşın kartalı, barışın güvercini» nazlı nazlı dalgalanıyordu. Yüreğimiz ısındı, yüzümüz güldü. Viyana'dan istemeye istemeye ayrıldık. Birkaç gün kalıp her tarafını gezmeyi bir başka sefere bıraktık. Viyana'da hep tarihin kaderini düşündük. Avusturya, İmparatorluğumuzun en güçlü ve Macarlardan sonra en cesur düşmanı idi. Yine de kızmadık onlara, acıdık. Arslanlar arasındaki kavga bitmiş, orman çakallara kalmıştı. Kaderlerimizde ortak bir dönüş vardı; ihtiyarlamıştık. yeniden doğmayı bekliyorduk.

Gecenin 12'sinde Salzburg'a ulaştık. Avusturya'nın ikinci büyük şehri. Tuzu ve balık çiftlikleri ile meşhur. Zaten Salzburg «Tuz Kalesi» mânâsına geliyor. Şehre girmedik, otel fiatları korkunçtur! Avusturya ve Almanya'da, yol üstünde, otel ve motel reklâmı hemen hiç yoktur. Ama, iki adımda bir, Fransızlara özentimizden dilimize «pasiyon» adı ile giren Almanların, «Fremden Zimmer — Misafir odası», «Gasthavz — Dinlenme Evi» veya «Gast haf — dinlenme avlusu» dedikleri yerlere raslarsınız. İki yaşlı hanımın —muhtemelen kardeştirler— işlettiği bir Gasthavz'da vatık. Çekişe çekişe pazarlık, 8 mark'a razı geldiler Öyle çaçaron ve suratsız şeylerdi ki! Odalarımızda konserve yememize kızıp kavga çıkardılar. — Hâlâ para sevgisi ve domuz korkusu yüzünden— yanımızdaki konserveleri yiyorduk!

Gelecek Yazı : MÜNİH

Türk Tarih Kurumu ve Bir Zihniyet

Atatürk'ün milli kültürümüzle ilgili araştırma yapması amacıyla kurduğu iki tane kuruluş var. Biri Türk Dil Kurumu, diğeri de Türk Tarih Kurumu.

Biz, bu yazımızda ikincisinden bahsedeceğiz.

Kuruluşundan bu yana, uzun bir zaman geçmesine rağmen, ciddi bir kaç eserin dışında, hiçbir tutarlı neşriyat ve çalışma yapmayan Türk Tarih Kurumu niçin bu hale gelmiştir? Bir ajle şirketi havası içinde idare edilen ve açıklanan belgelere göre, sadece bir menfaat kapısı şeklinde yorumlanabilecek olan bu kuruluşun asli gayesine döndürülmesi için çok kötü ve bilim dışı bir zihniyet ifade eden davranışlarına ne zaman «Dur!» denecekdir

Üye sayısı dondurulan Türk Tarih Kurumu, Üniversitelerdeki tanınmış tarihçilere kapısını kapatmış, kilitli kapıları ardında; berat gibi madalya gibi, filim festivali düzenleyen derneklerin davranışlarına çş bir tutum takınmış, ilmi ve ilim çalışmalarını ayak lar altına almıştır.

Türk Tarih Kurumu, Devlet parası ile yaşayan bir teşekküldür. Gayesi Atatürk tarafından açıklanmıştır.

Türkiyenin en modern matbaasına sahiptir. Matbaa işletmeciliğinin, türlü ticari oyunlarla, Devlete bu kuruş vergi vermediği ileri sürülmektedir.

Türk Tarih Kurumu, şimdiye kadar, Türk tarihi ile ilgili ciddi, elle tutulur ucuz neşriyat yapamamıştır Yayınladığı eserler 100—120 lira gibi fahiş fiatlar taşımaktadır.

Türk Tarih Kurumu, Türk tarihini milletimize sevdireceği yerde, Kurum mensuplarına galiba parayı sevdirmiştir. Ve bu tutumunu ne yazık ki hâlâ inatla sürdürmektedir.

Atatürk, Türk tarihini araştırmak, yeni nesillere tanıtmak ve sevdirmek için kurd

PARİS 1971

Adan SAYILGAN

Paris'ten geldim...

Bir aylık Avrupa gezimin yedi gününü, Batının bu renkli şehrinde geçirdim. «Yedi günde insan ne görür?» demeyin. Eğer Türkiye'den gelmişseniz; özellikle son 3 yılın İstanbul ve Ankara'sında, «Özerk» üniversitelerin çarpıklıklarını yaşamış; «Özerk» TRT'nin zevksiz sol şaksakçılığını dişlerinizi gıcırdatarak, yumruklarınızı sıkarak, tırnaklarını kemirerek dinlemişseniz, Paris'te çok şey görebilirsiniz.

Paris, 1971 de 1871 komönünün 100. yılını kutluyor.

Paris'in komünisti var, Troçkisti anarşisti, Kralcısı, Milliyetçisi, faşisti var.. De Gaulle'ün deyimi ile 270 çeşit peyniri olan Fransa, bir o kadar fikir cereyanlarının kaynaştığı bir ülke. Sefahatın yanında ahlâk; anarşinin yanında düzen, siyahla beyaz gibi sağlam bir armoni teşkil etmiş. Çünkü, devlet güçlü...

Saint — Michel'de, zırh kuşanmış, Cumhuriyeti koruma polisleri — Bizim Toplum Polisleri—, Mao'cu — Leninci taşkınlıkları daha doğduğu anda önlemek için devriye gezerken; aynı cadde de aşklar, dostluklar, yaşanıyor, tıklım tıklım dolu kahvelerde, insanlar en ciddi kitapları okuyorlar. Jena — Paul Satre'ın Gustev Flaubert üzerine çıkardığı 2000 sayfalık etüdü bu kahvelerde yazılmıştır. Kahvehaneler, Paris'te tembelhane değil, fikir üreten entellektüel yuvalarıdır..

Paris Tlevizyonu.. Fransız devletinin, demokrasisinin gücü.. Fransız halkını besleyen, halkını Fransa için mâl eden millî bir kaynak. Programlarını izlerken, «Özerkliği» solculuk propagandasına dönüşütüren TRT mizi hüzünle düşündüm. Son on yılda, hızla, anarşik olayların övülmesine, adetâ teşvikine yönelen TRT'miz niçin «Milli» bir kuruluş olamadı diye kendi kendime defalarca sordum. Cevabını, Paris TV'nun yayınlarında buldum.

Paris TV'na, bakarsınız, komünist Etion Fajon'dan, Faşist Sostelle'e kadar kişiler çıkar, karşılıklı diyalog yaparlar. Hiç biri bir birine suç yağdırmaz.. Bu programın adı «Eşit Kuvvetler» dir. Bir bakarsınız. Fransız — İtalyan komünistlerinin ortak prodüksiyonu olarak çevrilmiş «Sacco — Vanzetti» filminin İtalyan oyuncusu ekranda görülür. Spiker kendisine sorular sorar. Aktörün İtalyan Komünist Partisinin militanı olduğunu anlarsınız. Bu programın ardından sıra eğlence saatine gelir. Amerikan Komünist şarkıcısı şımarık Joan Baez ekrandadır. Amerikalıların Vietnam savaşını protesto için şarkı söylerken, program birden kesilir; televizyon halka hemen şöyle hesap verir :

— Bayan Joan Baez'in bir eğlence programında şahsi fikirlerinin propagandasını yapmağa hakkı yoktur. Programı onun için kestim...

Evet.. Paris'te bütün seksiyonlarda hürriyet ve devlet disiplini yanyanadır.

Bir başka programdan da bahsetmek isterim. Paris TV'nu «Kurtuluşun Dostları» diye sürekli bir program veriyor. II. Dünya Savaşından Nazi istilâcılarına karşı direnmiş gizli örgütlerin liderlerini tespit etmişler. Bunlar tam 530 kişi... Aralarında De Gaulle cüsü, Faşisti, Demokrati, Komünisti, Kralcısı var.. Hiçbirinin aklına şahsi fikirlerinin propagandasını yapmak gelmiyor. Bunlardan ikisini dinledim. Andre Malraux'nun ki en ilginç olanıydı. Programı şöyle kapandı : Malraux kurtuluşla ilgili bir şiir okurken, gökyüzünde Fransız milletinin sembolü bayrak dalgalanır, bir süre sonra bayrak çekilir, yerini hıristiyanlığın sembolü haç alır ve fonda kilise korosu ilâhileri söyler...

1971 Fransa'sı budur...

1971 Fransa'sının devlet anlayışı böyledir...

Gelelim bizim «Özerk» radyolarımızın ve TV'numuzun haline.

Hayır, bu konuya hiç değinmeyelim. 12 Mart 1971 muhtırasının öncesindeki acı hatıraları hiç tazelemiyelim daha iyi...

Milliyetçilik, memleket sevgisi, Türklük şuuru müesseselere yerleşmedikçe, öğretim kurumları görevlerini yerine getirmedikçe «Özerk» kuruluslar daima devletlerine ve hükûmetlerine karşı çıkacaklar, üç - beş kuruş ulûfe uğruna cahil sorumlular da kâh bilerek, kâh bilmeyerek ihanete âlet olacaklardır...

1971'in Paris'i, bizim sapıtkanlar için ibrettir..

ğu Türk Tarih Kurumunu, telefon rehberi basarak ticaret yaparken görse, fücceten ölürdü .Atatürk'ün kutsal emanetî nasıl istismar ediliyor?

Türk Tarih Kurumu, anlaşılmaz bir zihniyetle —kast teşkilâtı demek yerinde olur— Üniversitelerimizdeki tanınmış tarih bilginlerini bünyesine üye olarak almamakta direnmektedir.

Örnek göstermek gerekirse, dünya çapında bir otorite olan ve ağırlığı bütün ilim âleminee kabul edilen umumî Türk Tarihi profesörü Zeki Velidi Togan, Kuruma üye olarak alınmadı da; ilmî kabiliyeti şüpheli bulunan ve hiç - bir ciddî eseri olmadığı ileri sürülen Fahike Öymen Kuruma üye olarak alınıyor.

Tarih kompozisyonunu getirerek, tarih üslûbunda yepyeni bir çığır açan ve eğitsel eserleri bulunan Selçuklu Tarihi profesörü Mehmet Altay Köymen Kuruma üye olarak alınmıyor.

Türk mitolojisi hakkında en ciddi çalışmayı yapan eski Türk Tarihi profesörü Bahaed din Özel de Kurum üyesi değildir.

Selçuklu tarihinin büyük mütehassısı ciltlerle eseri olan Profesör İbrahim Kafesoğlu Kurum üyesi değildir.

Gene Selçuklu tarihi sahasında orjinal eserler veren Prof. Faruk Sümer de Kuruma üye olarak alınmamıştır.

Her gün yeni yeni eserleri ile ilim dünyasında büyük bir şöhrete sahip olan Türk Tarihi profesörü Akdes Nimet Kurat neden Kuruma alınmaz?

Ayrıca Üniversite dışında başarılı ve ciddi çalışmaları ile ilim âleminde haklı bir şöhrete sahip Nihal Atsız, İsmail Hami Danişmend, Fahrettin Kırzıoğlu Fevziye Abdullah Tansel, Yılmaz Öztuna gibi bilginlerin de, Türk Tarih Kurumuna adımları atırılmamıştır.

Böyleyken, Türk Tarih Kurumuna kimler ve hangi eser sahipleri alınır? Cidden merak edilmeğe değer bir konu.

Türk Tarih Kurumu, Atatürk'ün açıkladığı gayelere hizmet etmek istiyorsa; kısa yoldan faaliyete geçmeli, Tüccarvari ilim dışı zihniyeti terketmelidir.

Gayesinden sapan ve bir aile zihniyeti içerisinde idare edildiği ileri sürülen Türk Tarih Kurumunu hizaya getirecek güçler vardır. Bunu da hatırlatmak isteriz.

Biz, Türk Tarih Kurumundan, Atatürk'ün emrettiği yoldan gitmesini istiyoruz Türk Gençliğine Türklüğü ve Türk tarihini sevdirecek bol ve ucuz eserler yayınlamasını istiyoruz.

Biz, Tarih Kurumundan yeni elemanlara, genç kabiliyetlere araştırma ve çalışmaların da yardımcı olmasını istiyoruz.

Biz, Tarih Kurumundan, kast teşkilâtı zihniyetinin yıkılmasını istiyoruz

Netice olarak, Tarih Kurumunun Türk Milletine ve Türklüğe faydalı olmasını istiyoruz.

Korg Turan'ın Söyledikleri

Atatürk İlkelerini Belirleme Komisyonunda Genel Kurmay Başkanlığı Harekât Dairesi başkanı Korgeneral Kemal Taran yeni açıklamalar yapan, ilgi çekici bir konuşma yapmıştı.

Korg. Kemal Taran «Devletin bekası ve milletin geleceği yönünden ülkede büyük bir tehlikenin bulunduğunu, yetkili devlet adamlarının bunun henüz bertaraf edilmediğini söyledikleri»ni belirterek, bu tehlikenin en kısa zamanda «bertaraf edilmesi» için her türlü tedbirin alınmasındaki zorunluğa işaret etmiştir.

Korg. Taran, 12 Mart öncesinde başlayıp sonrasında ülkesindeki olaylardan da örnekler vererek şu açıklamada bulunmuştur:

«İzmirde 150—200 gencin katıldığı bir toplantı yapılmıştır. Bu toplantıda ülkeyi ele geçirmek için uygulanacak strateji tesbit edilmişiir. Aralık ayı içinde o tarihlerde üniversitelerde dersleri başında bulunması gereken 20 genç Malatyada Nurhak dağlarına çıkmış, gerilla eğitimi yapmışlardır. Bunların başı olduğu bildirilen gencin tutuğu gün lükte Malatyaya gönderdikleri ve irtibat kurdukları kişilerle ilgili notlar ele geçirilmiştir. Bizi buraya toplayan asıl olay ve benzeri büyük endişemize sebep olan olaylardır Bu olaylar sistemli bir şekilde vatan satmına yayılmak durumu göstermiştir. Türk aydınlarının, derece derece hepimizin bu noktaya gelişimizde bir eksikliğimiz bir kabahatimiz olmuştur. Son Türk devleti bu gün yokolmak tehlikesiyle karşı karşıyadır. Dün kuzey komşumuz olarak bilinen Sovyet Rusya bugün ülkemizi çepeçevre tesiri altına almıştır. Rus donanması Akdenizdedir, Karadenizdedir. Oyalanmaya, vakit geçirmeye ülkenin tahammülü yoktur. Yeniden silkinmemiz ve Atatürk çizgisinde şahlanmamız şarttır. Büyük bir hizmet yapmak durumundayız, Atatürkü bütün millete tanıtmak ilkelerini yaymak zorundayız Ya süküt edeceğiz, bu halde devleti batacak, yada o'na sahip çıkacağız.»

Korg. Kemal Taran konuşmasında, olayları kimlerin yönettiği üzerinde de durmuş, şu ilginç açıklamayı yapmıştır:

«1970 ve 1971'de Türkiye'de olan olaylar yeni değildir. Aynı olaylar 1967 de 68 de İngilterede Fransada İtalyada olmuştur. Bu olaylar milletler arası bir teşkilâtın güdümü altında sırasıyla ve sistemli olarak uygulanmaktadır Geleşen bu olaylar kısa hedefli ve ömürlü de değildir İşte, Çin Halk Cumuriyetine Türkçe basılmış 400 sayfalık bir kitap. Mao'nun çeşitli tarihlerde yaptığı konuşmaları kapsıyor. Çok iyi bir kâğıda basılmış, gayet iyi bir şekilde ciltlenmiş bu kitap ücretsiz olarak Türkiyede dağıtılıyor. Türk çocuğu bunların etkisi altında bırakılıyor.»

Korg. Kemal Taran'ın konuşmasında açıkladıkları, olayların değerlendirilmesinde elbette geniş ölçüde yararlı bir destek olacak niteliktedir. /

GÖKTÜRK MEHMET UYTUN tarafından hazırlanan

RESİMLİ MALAZGİRT ŞİİRLERİ ANTOLOJİSİ ÇIKTI

Tanınmış şairlerimizin, ALPARSLAN ve MALAZGİRT şiirleriyle beraber hayat nikâyeleri ve resimlerini ihtiva eden bu kitap: lüks baskı ve 176 sayfa olup 10 Türk Lirasına satılmaktadır.

10 taneden fazla sipariş verenlere % 25 indirim yapılır ve peşin gönderilir.

İsteme adresi :
Göktürk Mehmet UYTUN
P.K. 11, Anafartalar — ANKARA

IRAK TÜRKLERİNİN RESİM SERGİSİ

Geçen hafta içinde Irak Türklerinin resim sergisi Milli Eğitim Bakanlığı Devlet Güzel Sanatlar Galerisinde açıldı.

Kerkük Türklerinin milli hislerini aksettiren resimlerin yüksek sanat değeri hakkındaki görüşleri mütehassıslara bırakırken; ırkdaşlarının duygu ve düşüncelerini resim sanatıyla da anlatmaları ayrı bir mânâ taşımaktadır.

Hergün büyük bir seyirci topluluğu tarafından gezilen sergının daha bir süre de devam edeceği öğrenilmiştir.

Deprem zammı yahut zam depremi

Adamcağız büfeye yaklaşmış, bir yenice ile bir kibrit istemişti. Büfedeki adam, alışkın bir tavırla «yok!» dedi. Alıcı şaşırmıştı: Yoksa Yenice de mi karaborsaya düşmüştü? Büfeci, adamın yüzünde biçimlenen soru işaretini boz mak için sözlerine devam etti: «Tekel, satışları yasakladı da...» Sonra tekrar bir soru ve tekrar bir cevap:

— Yoksa yine mi zam var?

— Galiba...

Ve düğüm öğleden sonra çözüldü. Sabahleyin Yenice soran vatandaş Yeniceyi, aynı büfeden 25 kuruş zamla alıp evinin yolunu tuttu. Radyosunun başına geçip, şu zam hikâyesinin sırrını çözmek istemişti. Çözdü de. Gümrük ve Tekel Bakanı, Türkiye radyolarından «Bingöl ve Burdur'da vukua gelen depremin yaralarını sarmak üzere, sigara ve içkiye zam yapıldığını» söylüyordu. Bu deprem dolayısıyla uğranılan kayıplar Tekel maddelerine yapılan zamla telâfi edilecekti.

Bakanın davudî sesiyle yaptığı bu açıklamayı dinleyenler kara kara düşünmekten kendilerini alamadılar. Türkiye deprem kuşağında olan bir ülkeydi. Yıl geçmiyordu ki yeni bir deprem olmasın! Öyleyse tiryakilerin hali duman dı. Her yeni deprem yeni bir zam getirecek demekti.

Ya deprem bölgesine yardım katkısına deprem bölgesi halkının da katılma zorunda kalmasına ne denilmeliydi? Öyle ya, madem ki zam yapılmıştı, deprem bölgesinde felâket sillesini yemiş zavallı yurttaşlar da ödemek zorunda kalacakları zamlı sigara veya iki ücretiyle kendilerine yardım edeceklerdi.

Yurttaşların zihnine takılan bir husus ta, bu mademki bir deprem olduğuna göre, acaba deprem giderleri karşılandıktan sonra zamdan vazgeçilecek mi? sorusu idi. Bakan bunun da cevabını vermiş, zammın sürekli olduğunu belirtmişti.

Artık yurttaşlarımıza, Türkiyeyi yalnızca tabii depremlerden değil, Erim iktidarının sık sık nüksetmeye başlayan zam depremlerinden koruması için dua etmekten başka çare kalmıyordu.

Milletvekili Maaşları

Bilindiği gibi, partilerin meclis gruplarında didiklenmekte olan bir Anayasa değişiklik tasarısı var. Partilerimiz büyük bir titizlikle bu maddeleri inceliyorlar. Partileri olmadığı halde grupları olan «temelli» lerimiz de, bu incelemeleri sırasında hızlarını alamayıp, bildiri üstüne bildiri yayınlıyorlar. Bütün bunlar oladursun, Türkiye kamuoyu bu değiştirilecek 40 maddenin tartışması ile oyalanadursun, başka bir Anayasa değişikliği Meclislerimizden büyük bir sür'atle ve derin bir sessizlik içinde geçiriliverdi. Hem de gerekenin çok üstünde oy alarak!

Büyük Millet Meclisimizin büyük üyeleri, kendi büyüklükleri ile mütenasip bulmadıkları aylıklarını artırmak; iri kıyım partilerimiz de bu irikıyımlıkla uygunluk göstermeyen mali durumlarını bir hâle yola koymak için, sessiz ve derinden çalıştılar; Zati Sungur'a taş çıkaracak bir «el çabukluğu» ile parlamenter maaşlarını yükselten, bir kısım partilere devlet kesesinden hovardalık etme imkânını sağlayacak olan Anayasa değişikliğini kabul ediverdiler.

Şimdi herkesin zihninde bir soru :Acaba biraz daha bekleyipte diğer değişikliklerle birlikte çıkaramazlar mıydı bunu?

Çıkaramazlardı! Çünkü sayın parlamenterlerimiz 40'ın uğruna inanıyorlardı. Bu iki değişiklik te katılsaydı değiştirilecek madde sayısı 42 olacaktı. Bu da yeni değişiklik tasarısının sihrini bozacaktı.

TAĞMAÇ (Türk Milleti, Türk Ordusunun yanında).

265 KADİRLİ'Lİ YURTTAŞIMIZIN, Genel Kurmay Başkanı Orgeneral Memduh TAĞMAÇ'a gönderdikleri telgrafın metni.

KOMÜNİZMLE

SAVAŞ

Yazan :

Prof. Remzi Oğuz ARIK

, P.K 284

BAKANLIKLAR

ANKARA

KALKINMANIN TEMELİ TEKNİKTİR
TEKNİK FORMASYON
VE
KİMYA MÜHENDİSLİĞİ

Yazarımız kimya yüksek mühendisi Mehmet Orhun'un bu çok mühim eserini ilgililere tavsiye ederiz.

Fiyatı : 17,50 TL.
İsteme adresi :
Bahçelievler, 22 Sok. No. 6/6
Ankara

Doç. Dr. Kurt Karaca

MİLLİYETÇİ TÜRKİYE

milliyetçi toplumcu düzen

ÇINAR YAYINEVİ

İlâveli 4. cü baskı Fiatı : 10 TL.
Dağıtım :
Anadolu : P.K. 284 Bakanlıklar — ANKARA
İstanbul : Ötüken Yayınevi Cağaloğlu — İSTANBUL
10 adette ıfazla siparişler yüzde 30 indirimli ve ödemeli, diğerleri posta pulu kaydı

bğı.

Dündar Taşer

MESELE

BİRŞEYLER

İYİ Kİ VAR

Şu radyo icat edilmese halimiz kötü idi, herşeyimiz ona bağlı, Dev—Genç'in bildirisinden Kuseyri'yi sağcıların vurduğuna (!) kadar cümle malûmatı ondan edindik.

Şimdi de yeni bir usul çıktı. Kabine üyeleri birbirleri ile konuşmayı radyo aracılığı ile yapar oldular.

Başbakan yardımcısı Sadi Koçaş bir demeç veriyor: Dev—Genç İsrail baş konsolosunu öldürürse makable şamil kanun çıkaracağız. Hemen arkasından Adalet Bakanı İsmail Arar (CHP) konuşuyor: Makable şamil konun olmaz; elimizdeki tasarı da öyle değil.

Aradan bir kaç gün geçiyor Başbakan Yardımcısı Koçaş radyo ile valilere hitaben (kesin emir) mahiyetinde bir beyanda bulunuyor. Bir iki gün sonra S. Başbakanı dinliyoruz. O kadar kesin olmayın diyor

Derken söz Maliye Bakanı S. N. Ergin'e geçiyor: Enflâsyon olacak diye korktuğunu bildiriyor. Fakat Adalet Bakanı yine söz alıp «Olmaz enflasyon» diye yüreğimize su serpiyor.

Ya işte böyle kabine üyeleri birbiri ile radyoyu vasıta edip konuşuyor anlaşıyor, aradaki müzakereli biz de takip ediyoruz Demokrasinin icabı tabii neydi eskiden.. Bakanlar kurulu toplanır, kapılar kapanır karşılıklı müzakereler olur. herkes ne derse der, sonra bir resmi demeç, şu şöyle bu böyle falan gayet anti demokratik idi. Şimdi kurtulduk bu usulden bir Bakan kendi kanatını söylüyor, eski usül yürüse Tarım reformunun Tarım Bakanlığını ilgilen dirdiğini nereden bilecektik. Arada ilmimiz de artıyor.

ATATÜRK İLKELERİ

Atatürk İlkelerini Belirleme Komisyonu kurulmuş Önce ismında bir hata var. Bu ilkeler şimdiye kadar belirsiz, miydi, eğer belirsiz ise işler kötü. Hükümetleri, partileri, dernekleri Atatürk ilkelerine aykırı hareketle nasıl suçlayıp durduk. Her bayram «izindeyiz» derken belli olmayan bir yolda mı giderdik.

Devlet adamları, idare adamları, ilim adamları bunca övgüyü «meçhul» bir kavram için mi söylediler?

İlke, belirleme, falan deyince düşüncedeki tutarsızlık örtülür onu sanıyorlar.

«Belirleyici»lerin bir kısmı da insanı şaşırtıyor.. Meselâ: Suat Sinanoğlu TRT Yönetim Kurulu Başkanı imiş. Sayın Başbakanın da Radyo dinledikçe tüyleri ürperiyormuş. Böyle bir kurumu yöneten kişi Atatürkçü ise Başbakan başka şeydir, Başbakan Atatürkçü ise Sinanoğlu nedir?

Bu komisyon üyelerinden biri de Kars'ta demiş ki: «Düzen değişikliği Rus tipi sosyalizm olacak bunun için Kemalist yollardan istifade edeceğiz». Gelde çık işin içinden. Rus tipi sosyalizmi getirmek için Kemalizmi basamak yapmayı salık veren kişiden Atatürk ilkeleri hakkında fikir sorulur mu?

Sayın MEB uzun zaman yurt dışında bulunduğu için 10 yıldır köprülerin altından geçen suları bilmiyor ve herkesi bıraktığı yerde kalmış sanıyor, zahir.

Her komisyon kuruşunda millet iğne batmışa dönüyor. Eğitim reform komisyonu da böyle şaşırtıcı olmuştu.

PAS:

Sayın Maliye Bakanı Enflâsyondan korktuğunu söyledi ve o günden beri de herkesin eli yüreğinin üstünde, bizim kabinenin ekonomistleri hep böyle konuşuyor, her sözleri korkunç. Karaosmanoğlu da kalkınma vadesini 2359 yıla dayayıp ödümüzü koparmıştı. Beyin takımı korku topunu birbirine pas verip eğleniyorlar, amma gol yiyen hep iş güç sahipleri oluyor.

Enflâsyon, Lâtince (inflare, inflate) kelimesinden gelme bir sözmüş, şişirmek, üfürmek demekmiş yani mal miktarı sabit iken satın alma aracı (para) çoğalırsa meydana gelirmiş.

Geçen sene Demirel Hükûmeti bir seri kanun çıkardı. «Finansman Kanunları» denen bu vergiler inşaat sektörünü tehdit etti, baştanbaşa harap bir memlekette her kesin mesken sahibi olması en tabii istekti.

Eline para geçen, maaşı yükselen, emekli ikramiyesi alan herkes bir daire almaya çalışıyor, dişinden tırnağından artırıp meskene aytırıyordu. Yahut da bir arsa alıyordu, böylece bir yandan şehirler imar ediliyor diğer taraftan da bu alım gücü tüketim piyasasına girmediği için enflâsyonist tesirler doğurmuyordu.

İnşaat kesimi tuğla, taş, çimento ağaç, kum gibi tamamen yerli, ithali ihracı olmayan nesnelerle, başka yerde istihdamı kabil olmayan vasıfsız emeği kullanıyordu. Vergi alma iptilâsı bu tasarruf sahasını kapadı. Şimdi de alım gücünün artışından korkuluyor. Yapılacak iş, Finansman Kanunlarını kaldırmak, inşaat sektörünü teşvik etmek, her yıl piyasaya giren 15 milyarlık satın alma gücünün en az 7 milyarını bu sektöre çevirmektir.

ACABA

Solcu gençler, ölüyor öldürüyor, dağa çıkıyor, kefenleri boğazlarında dolaşıyor. Fikirleri yanlış fiilleri kötü, eylemleri suç olabilir fakat bir başka yönleri var. İnandıkları şey için ölümü göze alabiliyorlar.

Ya onları bu fikirlerle dolduran bu fiillere iten, bu «eylemlere» sokanlar yazarlar, profesörler, politikacılar onlar neredeler. Sıra sıra hükûmetin kapısında bekliyorlar. Müşavirlik, Müdürlük uzmanlık koparmak için, hepsi milliyetçi kesildi. Mao'culuktan Atatürk'çülüğe döndü. Hepsi bir ağızdan koro halinde bağırıyorlar «ben yapmadım!»

BİR BAŞKA ACABA?

Bu kabine 12 Mart Muhtırası üzerine kuruldu. 12 Mart muhtırası solun azgınlığına mâni olamayan bir hükûmeti istifa ettirmek ve solun anarşisini yok etmek için verilmişti. Muhtıra okunduğu andan itibaren de Türk devletinin ve milletinin halinden sorumluluk ve istikbaline kefillik Muhtıra şahitlerine geçti. Erim kabinesi böyle bir mesuliyet ve kefaletin icra organıdır. Buraya kadar işler normaldir.

Nihat Bey kabinesinin bakanları reformlar yaparak solun yeniden gelişme imkânı bulmasını önlemek istiyorlar. Bu da tabiidir.

Komisyon mensuplarının adları açıklandıkça, şaşırmaya başlıyoruz. Bir sürü maruf, meşhur hattâ eylemci kişi reform komisyonlarına üye olmuş. Erim kabinesi niye solcu olmadı diye değil niye solu önlemedi diye istifa ettirilmiş olan S. Demirel hükûmetinin yerine geçmiştir. Böyle olduğunu bütün üyelerinin de bildiğinden şüphe edilemez.

Sol fikir ve eylem de üniversite, TRT, Millî Eğitim kaynaklıdır. Bunu Bakanlar Kurulu da bilir. Bu genel bilgiler içinde özel tertipler alınırken tayin edilecek kişiler hakkında MİT'den referans istemeleri en tabii yoldur. O halde bu bilgiler istenmiş, tahkikatlar yapılmıştır. Buna rağmen bu kişiler tayin edilmiştir. Demek ki resmen ve alenen komünist veya aşırı solcu hiç olmazsa aşırı sola tavizkâr olarak bilinen bu kimseler aslında öyle değilmiş, öyle ise neden o çeşit davranmışlar. O çeşit yazmış, o çeşit söylemişler? Evet iktidarın bir yandan solu ezip bir yandan da yükseltmesi mümkün olmadığına göre bu zevat solcu değildir, olsa olsa solun içini kontrol etmek maksadıyla görevli kimselerdir.

Haklarında beslediğimiz solcu zannından ötürü özür dilemeliyiz.

S. DEMİREL KONUŞTU

Adam dükkâna girmiş ve vitrindeki saatin fiatını sormuş, dükkâncı satılık değil, biz esasen saatçı değil sünnetçiyiz demiş. Müşteri hayret etmiş. Saatle alâkanız ne deyince, dükkâncı ellerini açmış ve ne koyalım yani demiş.

***

Sayın Demirel konuşmayı sever bir şeyin ne olduğunu ne olmadığını ne olması lâzım geldiğini anlatınca işi bitti sanır.

Anayasa değişmesi seçim yapılması, halk oyu falan babında epey şeyler söyledi yine.

Acele seçim istedi, seçilmişin kuvveti olur dedi, var da niye kullanmadı diye düşünmedim değil, sonra aklıma geldi nedesin yanii

DEVLET
ev Türk kendine dön

Sahibi: İbrahim METİN * Yazı İşleri Müdürü: Tevfik Fikret KILIÇKAYA * Umumi Neşriyat Müdürü : Mehmet Nedim BUDAK * İdarî İşler: Osman ÇAKIR * Haberleşme adresi: P.K. 284 Bakanlıklar . ANKARA * İdare yeri: Bedesten İçi. Bedesten Han Kat: 4 Nu: 7. KONYA * Ankara Temsilciliği Telefon: 12 58 10 * Para Havale adresi: DEVLET Posta Çeki Nu: 10021849 FİATI 150 Krş.

Abone: Yıllık 70.— Altı aylık 35.— TL. Dış ülkeler için ücret iki misli * Dağıtım: GAMEDA * Dizgi ve Baskı Güneş Matbaacılık T.A.Ş

ANKARA